

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 902/2008 ze dne 17. září 2008 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	1
★ Nařízení Komise (ES) č. 903/2008 ze dne 17. září 2008 o zvláštních podmínkách pro poskytování vývozních náhrad pro některé výrobky z vepřového masa (kodifikované znění)	3
★ Nařízení Komise (ES) č. 904/2008 ze dne 17. září 2008 o analytických metodách a jiných technických ustanoveních nezbytných k provádění režimu vývozu zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy (kodifikované znění)	9
Nařízení Komise (ES) č. 905/2008 ze dne 17. září 2008 o vydávání dovozních licencí na surový třtinový cukr určený k rafinaci pocházející z nejméně rozvinutých zemí	12

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Rada

2008/737/ES:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 15. září 2008, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylná se od článku 285 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty	13
--	----

Komise

2008/738/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 4. června 2008 o režimu státní podpory, který Francie hodlá uplatnit ve prospěch zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh (Strategický intervenční fond pro zemědělské a potravinářské odvětví) (oznámeno pod číslem K(2008) 2257) ⁽¹⁾..... 15

2008/739/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 11. září 2008 o finančním příspěvku poskytnutém Společenstvím Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE) na akce v oblasti informací o nákazách zvířat 19

2008/740/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 12. září 2008, kterým se v zásadě uznává úplnost dokumentace předložené k podrobnému zkoumání s ohledem na možné zařazení spinetoramů do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS (oznámeno pod číslem K(2008) 4965) ⁽¹⁾..... 21

IV Jiné akty

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

Kontrolní úřad ESVO

- ★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 127/07/KOL ze dne 18. dubna 2007 o podpoře na výzkum a vývoj poskytnuté Norskou radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter (Norsko) 23
- ★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 155/07/KOL ze dne 3. května 2007 o státních podporách poskytovaných v souvislosti s článkem 3 norského zákona o navrácení daně z přidané hodnoty (DPH) (Norsko) 35

Tiskové opravy

- ★ Oprava rozhodnutí Komise 2008/649/ES ze dne 3. července 2008 o přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska (Úř. věst. L 213 ze dne 8.8.2008) 47
- ★ Oprava nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302 ze dne 19.10.1992) (Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 2, svazek 4, s. 307) 47

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 902/2008

ze dne 17. září 2008

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 18. září 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. září 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	83,8
	ZZ	96,5
0709 90 70	TR	89,1
	ZZ	89,1
0805 50 10	AR	73,5
	TR	104,3
	UY	64,9
	ZA	89,3
	ZZ	83,0
0806 10 10	IL	248,7
	TR	130,8
	US	196,0
	ZZ	191,8
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	91,9
	CN	78,4
	NZ	111,1
	US	100,8
	ZA	83,4
	ZZ	103,4
0808 20 50	AR	76,1
	CN	93,6
	TR	128,9
	ZA	75,1
	ZZ	93,4
0809 30	TR	136,6
	US	150,7
	ZZ	143,7
0809 40 05	IL	132,0
	TR	85,4
	XS	62,1
	ZZ	93,2

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 903/2008

ze dne 17. září 2008

o zvláštních podmínkách pro poskytování vývozních náhrad pro některé výrobky z vepřového masa

(kodifikované znění)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾, a zejména na článku 170 a 192 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 386/90 ze dne 12. února 1990 o kontrole prováděné při vývozu zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady nebo jiné částky ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 2331/97 ze dne 25. listopadu 1997 o zvláštních podmínkách pro poskytování vývozních náhrad pro některé výrobky z vepřového masa ⁽³⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Článek 21 nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty ⁽⁵⁾, stanoví, že náhrada se neposkytuje, pokud produkty nejsou řádné a uspokojivé obchodní jakosti v den přijetí vývozního prohlášení.
- (3) Ukázalo se, že takové požadavky nebyly nikdy dostačující, aby zajistily jednotné podmínky při výplatě náhrad pro některé produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. q) nařízení (ES) č. 1234/2007.
- (4) Je tudíž třeba stanovit dodatečné podmínky na úrovni Společenství, vztahující se na produkty průměrné jakosti a umožňující odmítnutí plateb náhrad u produktů nižší jakosti.
- (5) Je třeba zavést další jakostní třídu pro produkty kódů KN 1601 00 99 a 1602 49 19 neobsahující drůbeží maso, pro něž by se měla stanovit vysoká jakostní kritéria, aby se omezilo poskytování náhrad pro produkty, jejichž

množství pokrytá žádostmi o vývozní licence překračují nebo pravděpodobně překročí obvyklá množství.

- (6) Je nezbytné přijmout opatření pro kontrolu dodržování ustanovení tohoto nařízení. Takovou kontrolu je nutno provádět v souladu s nařízením Komise (ES) č. 2090/2002 ze dne 26. listopadu 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 386/90, pokud jde o fyzickou kontrolu prováděnou při vývozu zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady ⁽⁶⁾, a tato kontrola musí zejména zahrnovat organoleptické zkoušky a fyzické a chemické analýzy. K žádostem o náhradu musí proto být přiloženo písemné prohlášení, že dané produkty odpovídají předepsaným podmínkám. V zájmu zabezpečení jednotných fyzických a chemických vyšetření je nutno používat přesně definované analytické postupy.
- (7) V zájmu zabezpečení jednotných fyzických a chemických vyšetření je nutno používat přesně definované analytické postupy.
- (8) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení nařízení Společenství, a zejména nařízení (ES) č. 800/1999, vývozní náhrady se poskytnou pro produkty uvedené v příloze I tohoto nařízení, pouze pokud

a) plní podmínky uvedené v této příloze I

a

b) kolonka 44 vývozního prohlášení obsahuje slova „zboží vyhovující nařízení (ES) č. 903/2008“.

2. Pro účely tohoto nařízení se výrobkem řádné a uspokojivé obchodní jakosti ve smyslu článku 21 nařízení (ES) č. 800/1999 rozumí výrobek vyrobený pro lidskou spotřebu a vhodný pro lidskou spotřebu na základě použitých surovin, jejich zpracování za uspokojivých hygienických podmínek a jejich balení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 42, 16.2.1990, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. L 323, 26.11.1997, s. 19.

⁽⁴⁾ Viz příloha III.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 322, 27.11.2002, s. 4.

Článek 2

Pokud jsou prováděny kontroly, na které odkazuje článek 5 nařízení (ES) č. 2090/2002, sestávají kontroly produktů, kterých se týká toto nařízení, z

a) organoleptické zkoušky

a

b) fyzické a chemické analýzy používající metody popsané v příloze II tohoto nařízení.

Článek 3

Nařízení (ES) č. 2331/97 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. září 2008.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

Zvláštní podmínky pro poskytování vývozních náhrad pro některé výrobky z vepřového masa

Kód KN	Popis zboží	Kód produktu	Podmínky
1601 00	Uzenky, salámy a podobné výrobky z masa, drobů nebo krve; potravinové přípravky na bázi těchto výrobků:		
	- ostatní:		
1601 00 91	-- Uzenky a salámy, suché nebo roztíratelné, tepelně neopracované:		
	--- neobsahující drůbeží maso ani droby	1601 00 91 9120	a) obsah bílkovin hmotnostních: nejméně 16 % čisté hmotnosti b) bez příměsí cizí vody c) bílkoviny jiné než živočišné jsou zakázány
	--- ostatní:	1601 00 91 9190	a) obsah bílkovin hmotnostních: nejméně 12 % čisté hmotnosti b) bez příměsí cizí vody c) bílkoviny jiné než živočišné jsou zakázány
1601 00 99	-- ostatní:		
	--- v obalech obsahujících také konzervační tekutinu, neobsahující drůbeží maso ani droby	1601 00 99 9110	a) obsah živočišných bílkovin hmotnostních: nejméně 10 % čisté hmotnosti b) poměr kolagen/protein: nejvýše 0,30 c) obsah cizí vody hmotnostních: nejvýše 25 % čisté hmotnosti
	--- v obalech obsahujících také konzervační tekutinu	1601 00 99 9190	a) obsah živočišných bílkovin hmotnostních: nejméně 8 % čisté hmotnosti b) poměr kolagen/protein: nejvýše 0,45 c) obsah cizí vody hmotnostních: nejvýše 33 % čisté hmotnosti
	--- ostatní, neobsahující drůbeží maso ani droby	1601 00 99 9110	a) obsah živočišných bílkovin hmotnostních: nejméně 10 % čisté hmotnosti b) poměr vody kolagen/protein: nejvýše 0,30 c) obsah cizí vody hmotnostních: nejvýše 10 % čisté hmotnosti
	--- ostatní:	1601 00 99 9190	a) obsah živočišných bílkovin hmotnostních: nejméně 8 % čisté hmotnosti b) poměr kolagen/protein: nejvýše 0,45 c) obsah cizí vody hmotnostních: nejvýše 23 % čisté hmotnosti
ex 1602	Jiné přípravky a konzervy z masa, drobů nebo krve:		
	- z domácích prasat:		
ex 1602 41	-- kýty a jejich části:		

Kód KN	Popis zboží	Kód produktu	Podmínky
ex 1602 41 10	<p>--- z domácích prasat:</p> <p>---- tepelně opracované obsahující nejméně 80 % hmotnostních masa a tuku:</p> <p>----- ve spotřebitelském obalu o čisté hmotnosti nejméně 1 kg</p> <p>----- ve spotřebitelském obalu o čisté hmotnosti méně než 1 kg</p>	<p>1602 41 10 9110</p> <p>1602 41 10 9130</p>	<p>Poměr voda/protein v mase: nejvýše 4,3</p> <p>Poměr voda/protein v mase: nejvýše 4,3</p>
ex 1602 42	-- Plece a jejich části:		
ex 1602 42 10	<p>--- z domácích prasat:</p> <p>---- tepelně opracované, obsahující nejméně 80 % hmotnostních masa a tuku:</p> <p>----- ve spotřebitelském obalu o čisté hmotnosti nejméně 1 kg</p> <p>----- ve spotřebitelském obalu o čisté hmotnosti méně než 1 kg</p>	<p>1602 42 10 9110</p> <p>1602 42 10 9130</p>	<p>Poměr voda/protein v mase: nejvýše 4,5</p> <p>Poměr voda/protein v mase: nejvýše 4,5</p>
ex 1602 49	<p>-- ostatní, včetně směsí:</p> <p>--- z domácích prasat:</p> <p>---- obsahující nejméně 80 % hmotnostních masa nebo drobů všeho druhu, včetně tuků jakéhokoli druhu nebo původu:</p>		
ex 1602 49 19	<p>----- ostatní:</p> <p>----- tepelně opracované, obsahující nejméně 80 % hmotnostních masa a tuku:</p> <p>----- neobsahující drůbeží maso ani droby:</p> <p>----- obsahující produkt složený ze zřetelně rozeznatelných částí masa ze svaloviny, u nichž však vzhledem k jejich malé velikosti není možné určit, zda pocházejí z kýty, plece, pečeně nebo krkovičky, včetně malých částí viditelného tuku a malých množství usazené želatiny</p>	<p>1602 49 19 9130</p>	<p>Poměr voda/protein v mase: nejvýše 4,5</p>

PŘÍLOHA II

Analytické metody ⁽¹⁾**1. Stanovení obsahu proteinů**

Obsahem proteinů se rozumí obsah dusíku vynásobený koeficientem 6,25. Obsah dusíku je nutno stanovit metodou ISO 937-1978.

2. Stanovení obsahu vody v produktech kódů KN 1601 a 1602

Obsah vody je nutno stanovit metodou ISO 1442-1973.

3. Výpočet obsahu cizí vody

Obsah cizí vody se vypočítá podle vzorce: $a - 4b$, přičemž:

a = obsah vody

b = obsah proteinů.

4. Stanovení obsahu kolagenu

Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8. Obsah hydroxyprolinu je nutno stanovit metodou ISO 3496-1978.

⁽¹⁾ Analytickými metodami, na které odkazuje tato příloha, se rozumí metody platné v době vstupu tohoto nařízení v platnost, aniž jsou dotčeny jakékoli změny těchto metod. Zveřejňuje je sekretariát ISO, 1, Rue de Varembé, Ženeva, Švýcarsko.

PŘÍLOHA III

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Komise (ES) č. 2331/97	(Úř. věst. L 323, 26.11.1997, s. 19)
Nařízení Komise (ES) č. 739/98	(Úř. věst. L 102, 2.4.1998, s. 22)
Nařízení Komise (ES) č. 2882/2000	(Úř. věst. L 333, 29.12.2000, s. 72)
Nařízení Komise (ES) č. 507/2002	(Úř. věst. L 79, 22.3.2002, s. 12)

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 2331/97	Toto nařízení
Články 1 a 2	Články 1 a 2
Článek 3	—
—	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Přílohy I a II	Přílohy I a II
—	Příloha III
—	Příloha IV

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 904/2008

ze dne 17. září 2008

o analytických metodách a jiných technických ustanoveních nezbytných k provádění režimu vývozu zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy

(kodifikované znění)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

Článek 2

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

V souladu s poznámkami k příloze IV nařízení Komise (ES) č. 1043/2005⁽⁵⁾ jsou „data získaná analýzou zboží“ uvedená ve sloupci 3 pro účely provádění uvedené přílohy získávána pomocí metod, postupů a vzorců uvedených v tomto článku:

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾ a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

1) Cukry

K určení jednotlivých druhů cukru se použije vysokoúčinná kapalinová chromatografie (HPLC).

vzhledem k těmto důvodům:

A. Obsah sacharosy uvedený ve sloupci 3 přílohy IV nařízení (ES) č. 1043/2005 je roven:

(1) Nařízení Komise (EHS) č. 4056/87 ze dne 22. prosince 1987 o analytických metodách a jiných technických ustanoveních nezbytných k provádění nařízení Rady (EHS) č. 3035/80, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha II Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše takových náhrad⁽²⁾, bylo podstatně změněno⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.

$$a) S + (2F) \times 0,95,$$

pokud je obsah glukosy větší nebo roven obsahu fruktosy,

nebo

$$b) S + (G + F) \times 0,95,$$

pokud je obsah glukosy menší než obsah fruktosy,

(2) K zajištění jednotného zacházení při vývozu zboží podléhajícího nařízení Rady (ES) č. 3448/93 ze dne 6. prosince 1993 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů⁽⁴⁾ ze Společenství je třeba vymezit analytické metody a jiná ustanovení technické povahy.

kde:

S = je obsah sacharosy určený metodou HPLC,

F = je obsah fruktosy určený metodou HPLC,

G = je obsah glukosy určený metodou HPLC.

(3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex – odboru pro celní a statistickou nomenklaturu,

V případě hlášené přítomnosti hydrolyzátu laktosy a/nebo zjištěné přítomnosti laktosy a galaktosy se od obsahu glukosy (G) před provedením dalších výpočtů odečte obsah glukosy, který je roven obsahu galaktosy (určenému metodou HPLC).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení stanoví analytické metody nezbytné k provádění nařízení (ES) č. 3448/93, pokud jde o vývoz zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, nebo neexistuje-li analytická metoda, analytický postup nebo metodický princip, které mají být použity.

B. Obsah glukosy uvedený ve sloupci 3 přílohy IV nařízení (ES) č. 1043/2005 je roven:

$$a) G - F,$$

pokud je obsah glukosy větší než obsah fruktosy, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 379, 31.12.1987, s. 29.

⁽³⁾ Viz příloha I.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24.

b) 0 (nula),

pokud je obsah glukosy menší nebo roven obsahu fruktosy.

V případě hlášené přítomnosti hydrolyzáta laktosy a/nebo zjištěné přítomnosti laktosy a galaktosy se od obsahu glukosy (G) před provedením dalších výpočtů odečte obsah glukosy, který je roven obsahu galaktosy (určenému metodou HPLC).

2) Škroby (nebo dextriny)

(dextriny se vyjadřují jako škroby)

A. V případě všech kódů KN kromě kódů KN 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10 až 3505 20 90 a 3809 10 10 až 3809 10 90 se obsah škrobů (nebo dextrinů) uvedený ve sloupci 3 přílohy IV nařízení (ES) č. 1043/2005 vypočítá pomocí vzorce:

$$(Z - G) \times 0,9$$

kde:

Z = je obsah glukosy určený metodou stanovenou v příloze I nařízení Komise (EHS) č. 4154/87⁽¹⁾;

G = je obsah glukosy určený metodou HPLC.

B. V případě kódů KN 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10 až 3505 20 90 a 3809 10 10 až 3809 10 90 se obsah škrobů (nebo dextrinů) určí metodou stanovenou v příloze II nařízení (EHS) č. 4154/87).

3) Mléčné tuky

Pro účely určení obsahu mléčného tuku se použije metoda založená na extrakci petroletherem po hydrolyze kyselinou chlorovodíkovou a následnou plynovou chromatografií methylesterů mastných kyselin. Je-li zjištěna přítomnost mléčných tuků, vypočte se jejich procentní podíl vynáso-

bením procentní koncentrace methylesteru kyseliny máselné koeficientem 25 a hodnota takto získaná se vynásobí celkovým procentním podílem tuků na hmotnosti zboží a vydělí se 100.

Článek 3

Pro účely provádění přílohy III nařízení (ES) č. 1043/2005 se procentní podíl manitolu a D-glucitolu (sorbitolu) určuje metodou HPLC.

Článek 4

1. Vyhotoví se zpráva o analýze.

2. Zpráva o analýze obsahuje tyto údaje:

— veškeré údaje nezbytné k určení vzorku,

— použitou metodu a přesný odkaz na právní předpis, který ji stanovuje, nebo případně podrobný odkaz na metodu s uvedením analytického postupu nebo metodického principu, které mají být použity, jak je uvedeno v tomto nařízení,

— jakékoliv faktory, které mohly ovlivnit výsledky analýzy,

— výsledky analýzy s ohledem na způsob jejich vyjádření v použité metodě a na způsob vyžadovaný potřebami celních nebo správních orgánů, které analýzu požadovaly.

Článek 5

Nařízení (EHS) č. 4056/87 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 392, 31.12.1987, s. 19.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. září 2008.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následná změna

Nařízení Komise (EHS) č. 4056/87

(Úř. věst. L 379, 31.12.1987, s. 29)

Nařízení Komise (ES) č. 202/98

(Úř. věst. L 21, 28.1.1998, s. 5)

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 4056/87	Toto nařízení
Články 1 až 4	Články 1 až 4
—	Článek 5
Článek 5	Článek 6
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 905/2008**ze dne 17. září 2008****o vydávání dovozních licencí na surový třtinový cukr určený k rafinaci pocházející z nejméně rozvinutých zemí**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 980/2005 ze dne 27. června 2005 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽²⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1100/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro otevírání a správu celních kvót, v hospodářských letech 2006/07, 2007/08 a 2008/09, pro surový třtinový cukr určený k rafinaci pocházející z nejméně rozvinutých zemí, a prováděcí pravidla pro dovoz produktů čísla 1701 celního sazebníku pocházejících z nejméně rozvinutých zemí ⁽³⁾, a zejména na čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 12 odst. 5 nařízení (ES) č. 980/2005 otevírá čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1100/2006 pro dovoz pocházející z nejméně rozvinutých zemí celní kvóty s nulovým clem pro produkty kódu KN 1701 11 10, vyjádřené ekvivalentem bílého cukru.
- (2) Žádosti o dovozní licence byly podány příslušným subjektům během týdne od 8. do 12. září 2008

v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1100/2006. Souhrn množství podle čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení ukázal, že na základě uvedených žádostí se celkové požadované množství na hospodářský rok 2007/08 rovná limitu 178 030,75 tun stanovenému pro uvedený hospodářský rok pro kvótu 09.4361.

- (3) Za těchto okolností musí Komise informovat členské státy o tom, že limitu bylo dosaženo a že další žádosti o licence nelze přijímat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Žádostem o dovozní licence podaným od 8. do 12. září 2008 podle článku 5 nařízení (ES) č. 1100/2006 lze vyhovět pro 100 % požadovaného množství.

Článek 2

Limitu 178 030,75 tun pro celní kvótu 09.4361 podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1100/2006 bylo dosaženo. Žádosti o dovozní licence podané po dni 12. září 2008 nelze přijímat.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. září 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 196, 18.7.2006, s. 3.

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 15. září 2008,

kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od článku 285 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(2008/737/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

2006/112/ES, přičemž dobrovolná povaha opatření umožní podnikům zvolit si běžný režim DPH.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

(3) V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice 2006/112/ES informovala Komise dopisem ze dne 6. května 2008 o žádosti podané Itálií ostatní členské státy. Dopisem ze dne 8. května 2008 uvědomila Komise Itálii, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Italská republika nevyužila ustanovení článku 14 druhé směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty⁽²⁾, což znamená, že režim osvobození osob povinných k dani od daně mohl být zaveden pouze ve vztahu k osobám povinným k dani, jejichž roční obrat byl nejvýše roven částce 5 000 EUR.

(4) Členské státy již mohou využívat zvláštní režim pro malé podniky podle hlavy XII směrnice 2006/112/ES. Toto opatření se odchyľuje od článku 285 směrnice 2006/112/ES pouze natolik, že prahová hodnota ročního obratu v rámci režimu je vyšší, než jaká je v současnosti v Itálii povolena.

(2) Dopisem zaevidovaným generálním sekretariátem Komise dne 15. listopadu 2007 požádala Itálie o povolení k opatření odchylovajícímu se od článku 285 směrnice 2006/112/ES s cílem osvobodit od daně osoby povinné k dani, jejichž roční obrat nepřesahuje 30 000 EUR. Opatření zproští tyto osoby povinné k dani některých nebo všech povinností k dani z přidané hodnoty (DPH) uvedených v hlavě XI kapitolách 2 až 6 směrnice

(5) Prahová hodnota požadovaná Itálií může podstatně snížit povinnosti nejmenších podniků k DPH. Je v souladu s prahovými hodnotami uplatňovanými ve vztahu k některým jiným členským státům.

(6) Komise je odhodlána v rámci opatření, jehož cílem je snížit zatížení malých podniků, stanovit společnou prahovou hodnotu ročního obratu, kterou osoby povinné k dani nesmí překročit, aby mohly být osvobozeny od DPH. V roce 2004 Komise navrhla, aby členské státy mohly zvýšit prahovou hodnotu ročního obratu pro malé podniky, a osvobodit je tak od DPH. Žádost Itálie je v souladu s návrhem Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1303/67. Směrnice zrušená směrnicí 77/388/EHS (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

- (7) Itálie také žádá o možnost zvýšit horní mez, aby byla zachována její reálná hodnota, a aby tak mohla v rámci tohoto opatření použít podobné ustanovení, jako je ustanovení článku 286 směrnice 2006/112/ES.
- (8) Vzhledem k ročnímu zdaňovacímu období a v zájmu toho, aby osoby povinné k dani mohly využít tohoto zjednodušení co nejdříve, měla by mít Itálie možnost poskytovat tento dobrovolný režim od 1. ledna 2008.
- (9) Odchylka nebude mít dopad na vlastní zdroje Evropských společenství pocházející z daně z přidané hodnoty.
- (10) Podle informací poskytnutých Italskou republikou povede opatření ke snížení celkové výše daňových příjmů vybraných v konečné fázi spotřeby zhruba o 0,15 % v prvním roce provádění a asi o 0,25 % v následujících dvou letech,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od článku 285 směrnice 2006/112/ES se Italské republice povoluje, pokud jde o zdaňovací období mezi 1. lednem 2008 a 31. prosincem 2010, osvobodit od DPH osoby povinné

k dani, jejichž roční obrat nepřesahuje 30 000 EUR. Tento režim je pro osoby povinné k dani dobrovolný.

Článek 2

Italská republika může tuto horní mez zvýšit, aby byla zachována reálná hodnota osvobození od daně.

Článek 3

Platnost tohoto rozhodnutí skončí dnem, kdy vstoupí v platnost předpisy Společenství stanovující společnou prahovou hodnotu ročního obratu, kterou osoby povinné k dani nesmějí překročit, aby mohly být osvobozeny od DPH, avšak nejpozději dnem 31. prosince 2010.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 15. září 2008.

Za Radu

předseda

B. KOUCHNER

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 4. června 2008

o režimu státní podpory, který Francie hodlá uplatnit ve prospěch zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh (Strategický intervenční fond pro zemědělské a potravinářské odvětví)

(oznámeno pod číslem K(2008) 2257)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/738/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek v souladu s výše uvedeným článkem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Dne 24. dubna 2007 Francie oznámila Komisi úmysl zavést režim podpory na subvencování podniků v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh. V rámci předběžného přezkoumání podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽²⁾, byla Francie, zejména za účelem získání podrobností o příjemci podpory a o právním základu tohoto režimu, dne 7. června 2007 požádána o dodatečné informace. Francouzské orgány odpověděly dne 11. července 2007. Komise je znovu požádala o dodatečné informace dne 11. září 2007. Na tuto žádost Francie odpověděla dne 26. října 2007.
- (2) Na základě dostupných informací Komise usoudila, že oznámený režim podpory vzbudil pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem. Komise dne 16. ledna 2008 informovala Francii o svém rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy a podle článku 6 nařízení (ES) č. 659/1999.

(3) Rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k dotčeným opatřením předložily připomínky do jednoho měsíce.

(4) Francie své připomínky sdělila dopisem ze dne 18. února 2008 prostřednictvím oznámení. Komise od zúčastněných stran nedostala žádné další připomínky.

2. POPIS

- (5) Na základě informací uvedených v oznámení je cílem dotčeného režimu podpory subvencování podniků působících v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh výlučně prostřednictvím veřejných státních fondů.
- (6) Cílem tohoto režimu je poskytnout podporu jiným než malým a středním podnikům, aby tyto podniky mohly využívat stejnou podporu, jaká se vztahuje na malé a střední podniky v rámci nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu (ERF) ⁽⁴⁾.
- (7) Podpory budou financovány ze Strategického intervenčního fondu pro zemědělské a potravinářské odvětví (FISIAA). Rozpočet tohoto fondu vytvořeného francouzskými orgány je zahrnut do státního rozpočtu a spravován ministerstvem zemědělství a rybolovu. Podporu z fondu FISIAA mohou využívat všechny podniky působící v odvětví zpracování a uvádění na trh produktů, na něž se vztahuje příloha I Smlouvy. Z tohoto důvodu se podpora může vztahovat jak na

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 6.3.2008, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou na stránce č. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

podniky působící v odvětví zemědělství, tak i na podniky působící v oblasti rybolovu a akvakultury. Předpokládá se, že v roce 2007 bude podpora určena pouze pro podniky s více než 750 zaměstnanci a s obratem větším než 200 milionů EUR. Na základě vysvětlení Francie se jeví jako pravděpodobné, že tato priorita bude zachována pro podpory poskytnuté po roce 2007. Tuto domněnku potvrdil text nové výzvy k předkládání projektů zveřejněný v prosinci 2007 (viz 9. bod odůvodnění).

- (8) K oznámení je přiložena výzva k předkládání projektů zveřejněná dne 2. března 2007, jejímž cílem je vybrat projekty odpovídající cílům fondu FISIAA. Francouzské orgány uvedly, že tato výzva k předkládání projektů se týká pouze podniků působících v odvětví zemědělství, a že zadávací podmínky jsou uvedeny pouze „jako příklad“ podmínek, které je nutné splnit, aby podnikům působícím v odvětví rybolovu a akvakultury byla poskytnuta podpora.
- (9) Dne 17. prosince 2007 bylo zveřejněna nová výzva k předkládání projektů, které by mohly být vybrány pro rok 2008. Tato výzva k předkládání projektů výslovně neuvádí podniky působící v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh, ale odkazuje na všechny produkty uvedené v příloze I Smlouvy (včetně produktů rybolovu a akvakultury). Rovněž uvádí nová pravidla způsobilosti pro poskytnutí podpory prostřednictvím Evropského rybářského fondu (ERF).
- (10) O této nové výzvě k předkládání projektů zveřejněné na internetových stránkách francouzského ministerstva zemědělství a rybolovu⁽⁵⁾ se Komise dozvěděla až po rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. V odpovědi francouzských orgánů ze dne 18. února 2008 tato nová výzva k předkládání projektů není uvedena. Francouzské orgány se spokojily s konstatováním, že „již samo zpoždění při schválení zabránilo podnikům působícím v odvětví zpracování zúčastnit se výzvy k předkládání projektů v rámci fondu FISIAA pro rok 2007 [výzva byla zveřejněna dne 2. března 2007, ale oznámena dne 24. dubna 2007].“
- (11) Podle francouzských orgánů je fond FISIAA v současnosti definován rámcem pro intervence, tedy režimem podpor, který se vztahuje na podniky působící v odvětví zemědělství, jenž je zaregistrovaný pod číslem N 553/2003 a schválený rozhodnutím Komise ze dne 28. července 2004⁽⁶⁾. Cílem oznámení režimu podpory, na nějž se vztahuje toto rozhodnutí, je rozšířit tento rámec pro intervence na podniky působící v odvětví rybolovu a akvakultury.

- (12) Rozpočet fondu FISIAA na rok 2007 pro všechna odvětví využívající této podpory (zemědělství na jedné straně, rybolov a akvakultura na straně druhé) činí 13 milionů EUR. Vzhledem k tomu, že tento režim podpory je určen všem podnikům působícím v těchto dvou odvětvích, francouzské orgány se domnívají, že v tomto okamžiku není možné určit, jaká část částky připadne podnikům působícím v odvětví rybolovu a akvakultury.
- (13) Pokud jde o výdaje, na něž je možné subvence použít, výzva k předkládání projektů upřesňuje, že cílem fondu FISIAA je podpořit takové projekty podniků, které mohou využít hmotných a nehmotných investic, a jež „výrazně přispívají ke zlepšení struktury“, a/nebo „posilují tržní postavení“, a/nebo „inovace“. Případně jsou způsobilé všechny investice, které přispívají k provádění skladování, balení, zpracování a/nebo k uvádění na trh. Tyto investice se mohou vztahovat zejména na výdaje spojené s pořízováním nového zařízení, nebo s pořízováním a stěhováním nemovitostí souvisejících s projektem, na výdaje na zaměstnance vzniklé v souvislosti s projektem, nebo na nehmotné služby, jako jsou patenty, studie, poradenství. Míra podpory poskytnutá fondem FISIAA nepřekročí 15 % výdajů způsobilých pro materiální investice a 100 000 EUR pro investice nemateriální.

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (14) Cílem této podpory je poskytnout podporu jiným než malým a středním podnikům, aby tyto podniky mohly prostřednictvím výlučně státních fondů využívat stejnou podporu, jaká se vztahuje na malé a střední podniky v rámci nařízení (ES) č. 1198/2006. Podpory budou financovány ze Strategického intervenčního fondu pro zemědělské a potravinářské odvětví (FISIAA).
- (15) Přezkum tohoto režimu podpory podle pokynů pro posuzování státních podpor v odvětví rybolovu a akvakultury⁽⁷⁾ (dále jen „pokyny“) odkazuje na kritéria stanovená nařízením (ES) č. 1198/2006. Opatření způsobilá pro podporu ERF v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh se týkají jen malých a středních podniků, zatímco tento režim podpory se vztahuje na jiné než malé a střední podniky.
- (16) Z tohoto důvodu Komise usoudila, že existují pochybnosti o slučitelnosti této podpory se společným trhem.

4. PŘIPOMÍNKY FRANCIE A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (17) Francie předkládá dva argumenty, které obhajují slučitelnost podpory poskytované prostřednictvím fondu FISIAA podnikům v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh se společným trhem.

⁽⁵⁾ <http://agriculture.gouv.fr/sections/presse/communiqués/2eme-appel-projets-pour>

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 214, 1.9.2005, s. 4.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 84, 3.4.2008, s. 10.

- (18) Francie nejprve uvádí připomínky, které uvedla již v odpovědi ze dne 26. října 2007, tj. přestože zpracovatelské podniky v odvětví rybolovu a zemědělství působí často ve stejném typu činností, Komise neshledala, že by podpory určené velkým podnikům v zemědělsko-potravinářském odvětví představovaly nebezpečí pro narušení hospodářské soutěže, a poskytla členským státům možnost poskytovat státní podpory.
- (19) Kromě toho Francie žádá, aby Komise upřesnila, proč se domnívá, že v roce 2007 a 2008 je možné poskytnout velkým podnikům podpory v rámci finančního nástroje pro orientaci rybolovu (FNOR), zatímco nelze poskytnout podpory stejného charakteru, které by však pocházely pouze z vnitrostátních fondů.
- ### 5. POSOUZENÍ
- (20) Komise nejprve konstatuje, že výzva k předkládání projektů fondu FISIAA na rok 2007 byla zveřejněna dne 2. března 2007 a lhůta pro zaslání návrhů byla stanovena na 2. května 2007, zatímco francouzské orgány Komisi oznámily svůj záměr vyhlásit tuto výzvu k předkládání projektů pro podniky působící v odvětví rybolovu a akvakulturu až dne 24. dubna 2007. Jinými slovy, výzva k předkládání projektů byla zveřejněna ještě předtím, než Komise byla seznámena s režimem podpory určeným pro podniky působící v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh, a dokonce ještě předtím, než měla možnost rozhodnout o slučitelnosti tohoto režimu se společným trhem. Z tohoto důvodu Komise nejprve Francii položila otázku, zda se dokument přiložený k oznámení (tj. text výzvy k předkládání projektů ze dne 2. března 2007) týká pouze podniků zemědělského odvětví, což Francie potvrdila dopisem ze dne 11. července 2007. („První výzva k předkládání projektů se týkala pouze podniků působících v zemědělském odvětví (...). Výzva k předkládání projektů fondu FISIAA nebude tedy uvádět podniky působící v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh do té doby, dokud tento režim podpory nebude schválen“). V opačném případě by režim podpory mohl být podle čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 označen jako protiprávní podpora (neoznámená podpora).
- (21) Podobná otázka vzniká v souvislosti s novou výzvou k předkládání projektů zveřejněnou dne 17. prosince 2007, o níž se Komise dozvěděla až po zahájení formálního vyšetřovacího řízení (viz 9. bod odůvodnění). Tato nová výzva k předkládání projektů používá stejné termíny jako výzva k předkládání projektů z roku 2007, výslovně neuvádí podniky působící v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh, ale stejně jako předchozí výzva k předkládání projektů odkazuje na jedné straně k příloze I Smlouvy (která se týká produktů rybolovu a akvakultury) a na straně druhé k nařízení (ES) č. 1198/2006.
- (22) Komise připomíná, že schválení režimu státních podpor není automatické a že členský stát nemůže rozhodnutí Komise předvídat, neboť Komise nerozhodne, dokud nedokončí přezkum podpor. Z těchto důvodů Komise nemůže souhlasit s tvrzením, že „již samo zpoždění při schválení [dotčeného režimu] zabránilo podnikům působícím v odvětví zpracování produktů rybolovu zúčastnit se výzvy k předkládání projektů v rámci fondu FISIAA pro rok 2007.“ Komise rovněž nemůže souhlasit s tím, že druhá výzva k předkládání projektů byla zveřejněna, aniž by pro podniky působící v odvětví rybolovu byla výslovně vyloučena možnost získat subvence fondu FISIAA na rok 2008, navíc bez ohledu na skutečnost, že tato možnost je podmíněna předběžným schválením Komise.
- (23) Čl. 87 odst. 1 Smlouvy stanoví, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.“
- (24) Dotčené podpory, financované ze státního rozpočtu (viz 7. bod odůvodnění), představují podpory poskytnuté státem.
- (25) Vzhledem k tomu, že o poskytnutí subvencí se rozhoduje na vnitrostátní úrovni a výběr mezi projekty předloženými v rámci výzvy k předkládání projektů provádí útvary ministerstva zemědělství a rybolovu, je podpora poskytována ze státních prostředků.
- (26) Oznámená opatření by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž, neboť zvýhodňují vnitrostátní výrobu v odvětví zpracování produktů rybolovu v neprospěch výroby v ostatních členských státech.
- (27) Proto podpora, která je předmětem tohoto rozhodnutí, představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (28) Vzhledem k tomu, že jde o podporu určenou pro odvětví rybolovu a akvakultury, je třeba ji analyzovat s ohledem na pokyny. Bod 5.3 těchto pokynů stanoví, že se tyto pokyny použijí od 1. dubna 2008 „na veškerou státní podporu, která je k tomuto dni či později oznámena nebo jejíž uplatnění je plánováno“. Vzhledem k tomu, že francouzské orgány uvedly, že očekávaly schválení Komise, aby podniky působící v odvětví rybolovu a akvakultury mohly využívat tohoto režimu podpory, Komise se domnívá, že tento režim nebyl ještě zaveden, a proto je vhodné ho analyzovat s ohledem na pokyny.

- (29) Pokyny v bodě 3.2 odkazují ke kritériím stanoveným nařízením (ES) č. 1198/2006. Slučitelnost dotčeného režimu podpory se společným trhem musí být tedy posouzena podle uvedeného nařízení.
- (30) Komise poznamenává, že podle nařízení (ES) č. 1198/2006 lze z Evropského rybářského fondu poskytovat podporu v oblasti zpracování a uvádění na trh pouze malým a středním podnikům. Komise se proto domnívá, že režim podpory, který je předmětem tohoto rozhodnutí a který je určen pro jiné než malé a střední podniky, neodpovídá kritériím intervence dostupné z Evropského rybářského fondu.
- (31) Francouzské orgány tuto analýzu nezpochybňují, neboť uvádějí, že „výzva k předkládání projektů č. 2 byla určena velkým podnikům působícím v oblasti zpracování mořských produktů a jejich uvádění na trh, tj. podnikům s více než 750 zaměstnanci a s obratem větším než 200 miliónů EUR, neboť na tyto podniky se nevztahovala pomoc poskytovaná Evropským rybářským fondem, jako tomu bylo v případě podniků působících v oblasti zpracování zemědělských produktů. (...) Francouzské orgány jsou si vědomy toho, že studium pokynů pro odvětví rybolovu a akvakultury z roku 2004 a článku 104 nařízení (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu vedou Komisi k závěru, že velké podniky nemohou využívat veřejné podpory.“
- (32) Francie dotčený režim podpory odůvodňuje tím, že poskytování veřejných podpor přispívá ke sladění situace podniků působících v odvětví rybolovu a akvakultury se situací podniků působících v zemědělském odvětví, pro tyto podniky byl podobný režim podpory schválen v roce 2004. Vzhledem k tomu, že jde o režim podpory určený pro odvětví rybolovu a akvakultury, pro něž byly přijaty zvláštní pokyny, Komise nemůže vzít v úvahu skutečnost, že pro jiné odvětví byl schválen režim podpory stejné povahy. Komise dále připomíná, že režim vztahující se na podniky působící v zemědělské oblasti byl zachován až do 31. prosince 2008 výjimečně v souladu s bodem 196 pokynů Společenství ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví na období 2007–2013⁽⁸⁾. Jde o případ nového režimu podpory, který se vztahuje na podniky působící v odvětví rybolovu a akvakultury. Musí být tedy posouzen podle pravidel, která se uplatňují na toto odvětví, a ne vytvářením analogií s režimem, který se uplatňuje v jiném sektoru činnosti a jenž je schválen na základě pravidel, která se

liší od pravidel vztahujících se na státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury. Z těchto důvodů nelze tento argument přijmout.

- (33) Stejně tak analogií s podporou pro velké podniky, která byla poskytnuta v roce 2007 a 2008 v rámci FNOR, nelze odůvodnit zavedení nového, výlučně státního režimu podpory pro tyto podniky (viz 19. bod odůvodnění). Pravidla týkající se řízení programů pro strukturální pomoc, podpory přidělené v tomto rámci a pravidla týkající se státních podpor spolu nesouvisí, s výjimkou výslovného odkazu (jako tomu je v případě pokynů, které odkazují na kritéria stanovená nařízením (ES) č. 1198/2006). Proto z důvodů, které souvisí výlučně s omezeními při plnění rozpočtu, je ještě možné přidělovat podpory v rámci programu FNOR na období 1999–2006, aniž by byla ovlivněna pravidla, která se vztahují na současný režim podpory.

6. ZÁVĚR

- (34) Na základě analýzy uvedené v části 5 je nutné vyvodit závěr, že režim podpory fondu FISIAA určený pro podniky působící v odvětví rybolovu a akvakultury a oznámený Francií dne 24. dubna 2007, je neslučitelný se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim podpory, kterým má Francie v úmyslu zavést subvencování podniků v odvětví zpracování produktů rybolovu a akvakultury a jejich uvádění na trh prostřednictvím Strategického intervenčního fondu pro zemědělské a potravinářské odvětví (FISIAA), je neslučitelný se společným trhem.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 4. června 2008.

Za Komisi
Joe BORG
člen Komise

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 319, 27.12.2006, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 11. září 2008

o finančním příspěvku poskytnutém Společenstvím Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE) na akce v oblasti informací o nákazách zvířat

(2008/739/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽¹⁾, a zejména na článek 20 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle rozhodnutí 90/424/EHS může Společenství provádět technická a vědecká opatření nutná pro další rozvoj veterinárních právních předpisů Společenství a pro rozvoj vzdělávání a odborné přípravy ve veterinární oblasti nebo pomáhat členským státům nebo mezinárodním organizacím při provádění těchto opatření.

(2) Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství ⁽²⁾ stanoví systém hlášení ohnisek chorob uvedených v příloze I zmíněné směrnice (dále jen „systém Společenství pro hlášení nálezů zvířat“).

(3) Světová organizace pro zdraví zvířat (OIE) je reprezentativní mezivládní organizací odpovědnou za zlepšování zdravotního stavu zvířat v celosvětovém měřítku. V oblasti poskytování informací o nákazách má OIE jedinečnou zkušenost s rozvojem Celosvětové databáze informací o zdraví zvířat (WAHID), rozhraní poskytujícího rozsáhlou škálu informací o nákazách zvířat. Databázi WAHID využívají všechny členské země OIE, včetně všech členských států Evropské unie.

(4) Ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o nové strategii Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) podle zásady „Prevence je lepší než léčba“ ⁽³⁾ je za jeden z pilířů nové strategie v oblasti zdraví zvířat označena prevence hrozeb, dohled a připravenost na krizi v souvislosti se zdravím zvířat. Uvedené sdělení zejména zdůrazňuje skutečnost, že informace získané v rámci veterinárního monitorování, dohledu a kontrolních činností a programů představují pro orgány Společenství a vlády důležité vědecké podklady na podporu jejich rozhodování o opatřeních v oblasti prevence a tlumení nálezů.

(5) Výsledkem nové strategie v oblasti zdraví zvířat má být podle uvedeného sdělení úprava systému Společenství pro hlášení nálezů zvířat. Dalším očekávaným výsledkem je podle zmíněného sdělení zjednodušení stávajících veterinárních právních předpisů Společenství s cílem dosáhnout sblížení s mezinárodními normami včetně norem OIE.

(6) V zájmu rozvoje veterinárních právních předpisů Společenství je proto vhodné zavést ve spolupráci s OIE opatření s cílem přizpůsobit systém Společenství pro hlášení nálezů zvířat databázi WAHID, shromáždit epizootologické informace, a zejména navrhnout soubory údajů, databáze a protokoly na výměnu údajů. Z toho důvodu je vhodné poskytnout finanční příspěvek Společenství Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE) na financování rozvoje systému informací o zdraví zvířat na období let 2008 až 2012. Je třeba stanovit maximální částku tohoto příspěvku.

(7) Shromažďování analytických a syntetických informací o zdraví zvířat v oblastech Balkánu, Kavkazu a Středomoří, zejména pokud jde o nákazy rozšířené za hranice států, má pro Společenství zásadní význam z hlediska prevence hrozeb pro zdraví zvířat na jeho území. Tyto informace však nejsou vždy snadno dostupné.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁽³⁾ KOM(2007) 539 v konečném znění.

- (8) OIE vyvinula nástroj na hodnocení výsledků veterinárních orgánů. Je určen k tomu, aby pomohl veterinárním orgánům zemí, které jsou členy OIE, zjistit aktuální úroveň jejich výsledků a identifikovat nedostatky a slabé stránky, pokud jde o jejich schopnost splňovat mezinárodní normy OIE. Tento nástroj je rovněž zdrojem informací o zdraví zvířat v členských zemích OIE. Společenství by proto mělo provést analýzu činností a informací týkajících se oblastí Balkánu, Kavkazu a Středomoří, které byly pomocí tohoto nástroje získány.
- (9) Je proto vhodné poskytnout finanční příspěvek Společenství na rozvoj a analýzu činností OIE zaměřených na zdraví zvířat v souvislosti s oblastmi Balkánu, Kavkazu a Středomoří. Je třeba stanovit maximální částku tohoto příspěvku.
- (10) V čl. 168 odst. 1 písm. c) nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, je stanoveno, že granty mohou být poskytnuty bez výzvy k předkládání návrhů ve prospěch subjektů majících *de jure* nebo *de facto* monopol, které budou řádně odůvodněny v rozhodnutí o poskytnutí grantu.
- (11) OIE má od svého založení na základě mezinárodní dohody, která byla podepsána dne 25. ledna 1924, *de facto* monopol ve svém sektoru. OIE je mezivládní organizací odpovědnou za zlepšování zdravotního stavu zvířat v celosvětovém měřítku a je uznána Světovou obchodní organizací (WTO) jako referenční organizace. Pro finanční příspěvky poskytnuté uvedené organizaci na základě tohoto rozhodnutí proto není nutná výzva k předkládání návrhů.
- (12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE) se poskytuje finanční příspěvek Společenství podle článku 19 rozhodnutí 90/424/EHS na financování vývoje systému informací o nákazách zvířat na období let 2008 až 2012, a to do maximální výše 750 000 EUR.

Článek 2

Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE) se poskytuje finanční příspěvek Společenství podle článku 19 rozhodnutí 90/424/EHS na financování analýzy činností zaměřených na zdraví zvířat v souvislosti s oblastmi Balkánu, Kavkazu a Středomoří na období let 2008 až 2012, a to do maximální výše 250 000 EUR.

Článek 3

Finanční příspěvky uvedené v člancích 1 a 2 budou financovány v rámci rozpočtové linie 17 04 02 01 rozpočtu Evropských společenství na rok 2008.

V Bruselu dne 11. září 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. září 2008,

kterým se v zásadě uznává úplnost dokumentace předložené k podrobnému zkoumání s ohledem na možné zařazení spinetoramů do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS

(oznámeno pod číslem K(2008) 4965)

(Text s významem pro EHP)

(2008/740/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

jeden přípravek na ochranu rostlin obsahující dotýčnou účinnou látku.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice,

- (5) Tímto rozhodnutím by nemělo být dotčeno právo Komise požádat žadatele, aby předložil další údaje nebo informace za účelem objasnění určitých bodů v dokumentaci.

vzhledem k těmto důvodům:

- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

- (1) Směrnice 91/414/EHS stanoví vytvoření seznamu Společenství obsahujícího účinné látky, které jsou povoleny pro použití v přípravcích na ochranu rostlin.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

- (2) Společnost Dow Agrosciences předložila dne 17. října 2007 orgánům Spojeného království dokumentaci týkající se účinné látky spinetoram s žádostí o její zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS.

Článek 1

Aniž je dotčen čl. 6 odst. 4 směrnice 91/414/EHS, dokumentace týkající se účinné látky uvedené v příloze tohoto rozhodnutí, která byla předložena Komisi a členskými státy za účelem zařazení této látky do přílohy I uvedené směrnice, v zásadě splňuje požadavky na údaje a informace stanovené v příloze II uvedené směrnice.

- (3) Orgány Spojeného království sdělily Komisi, že na základě předběžného přezkoumání lze usuzovat, že dokumentace týkající se dotýčné účinné látky splňuje požadavky na údaje a informace stanovené v příloze II směrnice 91/414/EHS. Rovněž se zdá, že předložená dokumentace splňuje i požadavky na údaje a informace stanovené v příloze III směrnice 91/414/EHS, pokud jde o jeden přípravek na ochranu rostlin, který obsahuje dotýčnou účinnou látku. V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS byla dokumentace následně žadatelem zaslána Komisi a ostatním členskými státy a postoupena Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

Dokumentace splňuje s ohledem na navrhovaná užití rovněž požadavky na údaje a informace stanovené v příloze III uvedené směrnice, pokud jde o jeden přípravek na ochranu rostlin, který obsahuje dotýčnou účinnou látku.

- (4) Toto rozhodnutí by mělo formálně na úrovni Společenství potvrdit, že uvedená dokumentace je považována v zásadě za vyhovující požadavkům na údaje a informace podle přílohy II a splňuje požadavky stanovené v příloze III směrnice 91/414/EHS alespoň pro

Článek 2

Členský stát zpravodaj bude pokračovat v podrobném zkoumání dokumentace uvedené v článku 1 a sdělí Komisi co nejdříve, nejpozději však do jednoho roku ode dne zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*, závěry tohoto zkoumání společně s doporučeními ohledně zařazení či nezařazení účinné látky uvedené v článku 1 do přílohy I směrnice 91/414/EHS a jakýmkoli podmínkami, které s tím souvisejí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 12. září 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

PŘÍLOHA

Účinná látka, na kterou se vztahuje toto rozhodnutí

Obecný název, identifikační číslo CIPAC	Žadatel	Datum žádosti	Členský stát zpravodaj
Spinetoram č. CIPAC: 802	Dow Agrosciences	ze dne 17. října 2007	Spojené království

IV

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 127/07/KOL

ze dne 18. dubna 2007

o podpoře na výzkum a vývoj poskytnuté Norskou radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter (Norsko)KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a Protokol 26 této dohody,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 této dohody,

S OHLEDEM na čl. 1 odst. 2 a 3 části I a články 1, 4 a 6, čl. 7 odst. 3 a články 10, 13, 14, 16 a 20 části II Protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽⁴⁾,

S OHLEDEM na pokyny Kontrolního úřadu ⁽⁵⁾ k uplatňování a výkladu článků 61 a 62 Dohody o EHP, a zejména na kapitolu 14 o podpoře na výzkum a vývoj těchto pokynů,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II Protokolu 3 ⁽⁶⁾,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 217/94/KOL ze dne 1. prosince 1994, kterým se Norsku navrhuje, aby přijalo vhodná opatření mj. k režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj,

S OHLEDEM na skutečnost, že Norsko dopisem ze dne 19. prosince 1994 přijalo navrhovaná vhodná opatření,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL ze dne 8. března 2006 o zahájení formálního šetření, pokud jde o podporu na výzkum a vývoj poskytnutou Norskou radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter ⁽⁷⁾,

PO VYZVÁNÍ zúčastněných stran k předložení připomínek k tomuto rozhodnutí a s ohledem na jejich připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTKOVÝ STAV

1. Postup

Kontrolní úřad obdržel dopisem ze dne 5. března 2002 (dok. č. 02-1733-A) stížnost, která namítala, že Norsko poskytlo prostřednictvím Norské rady pro výzkum (*Research Council of Norway*, dále jen Rada pro výzkum) státní podporu různým výzkumným projektům v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter.

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Dále jen „Protokol 3“.

⁽⁵⁾ Procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory, Pokyny k uplatňování a výkladu článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 Protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, která byla přijata a vydána Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněna v Úř. věst. L 231 z roku 1994 a dodatku EHP č. 32, 3.9.1994. Dále jen „pokyny“.

⁽⁶⁾ Zveřejněno v Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37 a dodatku EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 258, 26.10.2006, s. 42.

Kontrolní úřad si vyžádal dopisem ze dne 26. dubna 2002 (dok. č. 02-2605-D) informace od norských orgánů. Ministerstvo průmyslu a obchodu odpovědělo dopisem ze dne 3. června 2002 (dok. č. 02-4177-A), který obsahoval připomínky Rady pro výzkum k tzv. projektu Turborouter.

Po výměnách různých dopisů⁽⁸⁾ informoval Kontrolní úřad dopisem ze dne 8. března 2006 (dokument č. 363353) norské orgány o tom, že se rozhodl zahájit podle čl. 1 odst. 2 části I Protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem řízení ohledně podpory na výzkum a vývoj poskytnuté Radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter.

Norské orgány dopisem ze dne 7. dubna 2006 předložily připomínky k rozhodnutí Kontrolního úřadu o zahájení formálního šetření.

Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a dodatku EHP k němu⁽⁹⁾. Kontrolní úřad vyzval zúčastněné strany, aby předložily své připomínky.

Kontrolní úřad obdržel připomínky od jedné zúčastněné strany. Dopisem ze dne 1. prosince 2006 (dokument č. 400677) postoupil Kontrolní úřad tyto připomínky norským orgánům. Norské orgány předložily své připomínky dopisem ministerstva vládní správy a reformem ze dne 8. ledna 2007 (dokument č. 405517), který postoupil dopisem ministerstva školství a výzkumu ze dne 5. ledna 2007.

2. Čtyři projekty, které souvisejí s počítačovým programem Turborouter, podporované finančními prostředky Rady pro výzkum

2.1 Popis projektů

V této části Kontrolní úřad pouze poskytne stručný popis posuzovaných projektů. Podrobný popis každého z nich lze nalézt v rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ Podrobné informace o různé korespondenci mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány lze nalézt v rozhodnutí Kontrolního úřadu o zahájení formálního šetření, rozhodnutí č. 60/06/KOL, zveřejněno v *Úř. věst.* C 258, 26.10.2006, s. 42 a v dodatku EHP č. 53, 26.10.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ Viz poznámku pod čarou 7.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámku pod čarou 7.

2.1.1 Projekt 40049 – Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice (první verze počítačového programu Turborouter)

Turborouter je nástroj⁽¹¹⁾ pro optimalizaci tvorby plavebních řádů plavidel, tj. pro rozhodování, na která plavidla umístit různé náklady. Kombinuje znalosti a zkušenosti plánovačů s výpočetními schopnostmi počítače. Turborouter je založen na elektronických námořních mapách, kde lze zobrazit informace o tvorbě plavebních řádů, a obsahuje databázi pro plavidla, přístavy, náklady atd., automatický výpočet vzdáleností mezi přístavy, zprávy o poloze plavidel, automatickou aktualizaci odhadované doby příjezdu, propracované optimalizační postupy pro tvorbu plavebních řádů loďstva a vizualizaci plavebních řádů nebo výpočet plavebního řádu pro ruční plánování.

První verze pilotního programového vybavení Turborouter byla vyvinuta v prvním roce výzkumu jednoho z dílčích projektů projektu 40049 Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice nazvaného Metody a analytické nástroje pro navrhování a provoz integrovaných přepravních a logistických řetězců.

2.1.2 Další vývoj počítačového programu Turborouter

Podle informací poskytnutých norskými orgány Norská rada pro výzkum vybrala k podpoře na výzkum a vývoj několik projektů, které se týkaly vývoje počítačového balíčku Turborouter.

2.1.2.1 Projekt 138811 – AlgOpt

Cílem tohoto projektu⁽¹²⁾ bylo vypracovat a provést praktické zkoušky algoritmů pro výpočet optimálního využívání lodní flotily vzhledem k povinností nakládat náklady několika zákazníkům, k požadavkům na to, kdy musí být náklad naložen a vyložen v přístavu určení, k možnosti vézt při každé plavbě společný náklad omezeného množství hromadného zboží a k omezením, která znamenají, že ne všechna zapojená plavidla jsou vhodná k obsluze všech zákazníků nebo do všech přístavů. Algoritmy by měly být začleněny do programového konceptu, který by uživatelům umožňoval úplnou kontrolu a možnost nepřijmout návrhy předložené algoritmy.

Podle informací předložených norskými orgány byl projekt AlgOpt pouze předběžnou studií, která vymezovala požadavky uživatelů, a studií proveditelnosti užívání programu Turborouter pro smluvního partnera, společnost Beltship Management AS.

⁽¹¹⁾ Tyto informace byly získány z brožury *TurboRouter Vessel schedule optimizing software* (Programové vybavení Turborouter k optimalizaci plavebních řádů plavidel), která je dostupná na internetové stránce organizace Marintek: <http://www.marintek.no>

⁽¹²⁾ Informace získané z internetové stránky organizace Marintek: <http://www.marintek.no>

2.1.2.2 Projekt 144265 – Shiplog II

Projekt Shiplog se zabývá především přepravou na moři. Tento projekt⁽¹³⁾ měl využít výsledky předchozího projektu nazvaného Shiplog (který nezahmoval používání programu Turbo-router), jenž se zaměřoval na požadavky při dodávkách zboží z domu do domu (*door-to-door delivery*), když je přeprava po moři klíčovým prvkem. Jedna z hlavních činností se týkala integrace systému řízení přepravního řetězce (*Transport Chain Management System*) a programu Turbo-router, která by měla specifikovat rozhraní a předvést výměnu informací mezi programem Turbo-router a demonstrátorem systému řízení přepravního řetězce. Tento projekt svého cíle nedosáhl hlavně proto, že systém řízení přepravního řetězce a Turbo-router nebylo možné uspokojivě integrovat.

2.1.2.3 Projekt 144214 – Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě

Cílem předkonkurenčního výzkumného projektu Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě bylo vyvinout algoritmy pro pokročilou optimalizaci a plánování velmi složitých přepravních operací. Norské orgány vysvětlily, že knihovna algoritmů má úzkou vazbu na konkrétní společnosti a obchod, a proto musí být majetkem společnosti, a nikoliv součástí standardního nástroje Turbo-router.

2.2 Popis vztahu mezi čtyřmi poskytnutými podporami a norským režimem podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj

Podle informací poskytnutých norskými orgány čtyři poskytnuté podpory, kterých se týká toto rozhodnutí, byly získány v rámci režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj (*brukerstyrte forskningsprogrammer*).

Režim podpory nazvaný Programy pro průmyslový výzkum a vývoj (*brukerstyrte forskningsprogrammer*), který spravovala Rada pro výzkum, byl zřízen před vstupem v platnost Dohody o EHP.

V prosinci 1994 přijal Kontrolní úřad rozhodnutí o několika režimech podpory na výzkum a vývoj, které v Norsku existovaly před vstupem v platnost Dohody o EHP, mj. o režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, věc č. 93-183). V tomto rozhodnutí navrhl Kontrolní úřad vhodná opatření, která uvedou režim v soulad s pravidly státní podpory Dohody o EHP⁽¹⁴⁾. Kontrolní úřad Norsku zejména navrhl, aby zavedlo podrobná ustanovení, která zajistí, že podpora bude poskytována v souladu se zásadami stanovenými v kapitole 14 pokynů ke státní podpoře.

Norsko vhodná opatření navržená Kontrolním úřadem přijalo dopisem ze dne 19. prosince 1994. Z přijetí vhodných opatření vyplývalo, že poskytování podpory v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj bude činěno v souladu

⁽¹³⁾ Informace získané z internetové stránky organizace Marintek: <http://www.marintek.no>

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 217/94/KOL ze dne 1. prosince 1994. Režimy, kterých se toto rozhodnutí týkalo: Smlouvy o průmyslovém výzkumu a vývoji (věc 93-147) a Smlouvy o veřejném výzkumu a vývoji (věc 93-182) poskytované organizací SND a Projekty v oblasti průmyslového výzkumu a vývoje (věc 93-181) a Programy pro průmyslový výzkum a vývoj (věc 93-183) poskytované Radou pro výzkum.

s ustanoveními pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje, které byly přijaty v roce 1994.

Rada pro výzkum poskytla podporu těmto projektům v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj.

3. Pochybnosti Kontrolního úřadu vyjádřené v rozhodnutí č. 60/06/KOL

Dne 8. března 2006 se Kontrolní úřad rozhodl zahájit formální šetření stanovené v čl. 1 odst. 2 části II Protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem podpory na výzkum a vývoj poskytnuté Radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turbo-router (rozhodnutí č. 60/06/KOL). V rozhodnutí o zahájení řízení Kontrolní úřad popsal stížnost, čtyři projekty, které se týkají počítačového programu Turbo-router a jsou podporované finančními prostředky Rady pro výzkum a vztah mezi těmito čtyřmi poskytnutými podporami a norským režimem Programy pro průmyslový výzkum a vývoj.

Kontrolní úřad provedl podrobné posouzení právního rámce použitelného na posouzení čtyř dotčených projektů⁽¹⁵⁾. Pro přijetí vhodných opatření navržených v rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 217/94/KOL musela být jakákoliv podpora poskytnutá v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj v souladu s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994. Jakákoliv podpora poskytnutá v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj, která nespňuje ustanovení pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994, by tedy samozřejmě spadala mimo rozsah působnosti režimu. Jednalo by se tak o novou jednotlivou podporu a jako taková by měla být jednotlivě oznámena Kontrolnímu úřadu a posouzena na základě pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje použitelných v době poskytnutí podpory.

Co se týče důvodů zahájení formálního šetření, vyjádřil Kontrolní úřad v několika bodech pochybnosti, zda čtyři dotčené projekty v oblasti výzkumu a vývoje obdržely podporu v rámci režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj.

Kontrolní úřad měl pochybnosti, zda tyto projekty nepřekročily fázi aplikovaného nebo předkonkurenčního výzkumu a zda se nejedná o komerční produkt. Hranice mezi pilotním projektem, který nelze komerčně využívat, a konečným komerčním výrobkem se v tomto případě zdála velmi nejasná, protože programové vybavení je třeba pro každou novou aplikaci u každého konkrétního konečného uživatele znovu přizpůsobit. Kontrolní úřad pokládal za sporné, do jaké míry se na další vývoj počítačového programu Turbo-router pro použití ve vývojových aplikacích, které slouží konkrétním potřebám konečných uživatelů, vztahuje definice aplikovaného výzkumu.

⁽¹⁵⁾ Viz část II bod 1 rozhodnutí č. 60/06/KOL, s. 11 a násled.

Na základě informací dostupných v uvedené fázi řízení nemohl Kontrolní úřad potvrdit, zda jsou tyto projekty správně zařazeny jako předkonkurenční výzkumné činnosti, nebo zda mají příliš úzkou souvislost s trhem na to, aby byly způsobilé pro státní podporu.

Dále měl Kontrolní úřad pochybnosti, které se týkaly financování projektů, zejména pokud jde o účinné vyplácení vlastních příspěvků ve formě věcného plnění příjemců projektů.

Na základě argumentů předložených stěžovatelem měl Kontrolní úřad pochybnosti, zda celkové náklady na projekty nebyly uměle navýšeny, aby pokryly provozní výdaje přijímajících podniků, a zda skutečné náklady na výzkum v rámci projektu odpovídají částkám poskytnutým Radou pro výzkum.

Kontrolní úřad měl zato, že potřebné *know-how* a technologickou způsobilost k provedení projektu má Marintek, výzkumný ústav, který vyvinul první počítačový program Turborouter. Proto se jevílo jako rozumné předpokládat, že většinu práce vykonají jeho vlastní zaměstnanci. Z toho by v zásadě vyplývalo, že zapojení zaměstnanců účastnicích se podniků by s největší pravděpodobností souviselo s vymezováním potřeb uživatelů nebo do jisté míry se zkoušením. Jelikož příspěvek účastnicích se podniků ve formě věcného plnění možná neodpovídal nákladům na výzkum, mohly být celkové náklady na projekt v oblasti výzkumu nižší, a míra podpory tedy vyšší.

Z těchto důvodů měl Kontrolní úřad pochybnosti, zda výše uvedené projekty obdržely podporu v souladu s použitelnými pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje a zda příjemci nepoužili podporu v rozporu s přijatými vhodnými opatřeními pro režim Programy pro průmyslový výzkum a vývoj.

4. Přípomínky třetích stran

Dne 24. listopadu 2006 obdržel Kontrolní úřad připomínky jedné ze zúčastněných stran, které byly spíše obecné povahy, než aby přímo souvisely s pochybnostmi Kontrolního úřadu vyjádřenými v rozhodnutí č. 60/06/KOL o zahájení formálního šetření podpory na výzkum a vývoj poskytnuté v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter. Tato strana tvrdila, že Rada pro výzkum poskytla značné finanční prostředky na nový projekt nazvaný OPTIMAR⁽¹⁶⁾. Tento projekt je v letech 2005–2009 zcela podporován Radou pro výzkum. V ideálním případě tento projekt řídí Katedra operativního výzkumu Norské vědecko-technické univerzity (*Norwegian University of Science and Technology*, dále jen „Technická univerzita“) v Trondheimu. Konečným cílem tohoto projektu je dále rozvinout Turborouter v komerční projekt, přičemž tento proces již započal.

⁽¹⁶⁾ See <http://www.iot.ntnu.no/optimar/>

Tato strana dodala: „Prof. Marielle Christiansenová (vedoucí projektu OPTIMAR) v Trondheimu se domnívá, že pro společnosti je velmi obtížné se účastnit a využívat výsledky tohoto programu, který je prý veřejným výzkumným programem s cílem rozšířit základnu pro všechny norské společnosti, protože již úzce spolupracují s ústavu SINTEF a MARINTEK a slíbily, že se s těmito obchodními organizacemi podělí o výsledky výzkumu (SINTEF i MARINTEK jsou ústavy v Trondheimu a z řady důvodů mají úzké vazby s Technickou univerzitou).“

Podle názoru této strany „je společným prvkem v této otázce Turborouter, jelikož veškerý personál, který pracuje na Technické univerzitě/na katedře operativního výzkumu/v ústavech Marintek/SINTEF chápe TURBOROUTER jako svůj společný cíl.“

Tato strana tvrdí, že společnosti, které pracují na vývoji programu TURBOROUTER, nyní dostávají prostřednictvím Technické univerzity ještě větší státní podporu, která je kryta jako finanční prostředky na základní výzkum.

Poslední připomínkou bylo, že žádná společnost, která pobírá finanční prostředky na vývoj programu Turborouter, jej sama nepoužívá, což tuto stranu vede k závěru, že finanční prostředky získané v rámci výzkumného projektu jsou pouze dotacemi na jejich každodenní provoz.

5. Přípomínky norských orgánů

5.1 Přípomínky k rozhodnutí Kontrolního úřadu zahájit formální šetření

5.1.1 Přípomínky ministerstva vládní správy a reform

Ministerstvo vládní správy a reform v dopise ze dne 7. dubna 2006 odkázalo na popis formální korespondence s norskými orgány uvedený v rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL. Norské orgány dále odkázaly na schůzky mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány v říjnu 2002 a v září 2004 a dodaly, že dne 22. května 2003 se konala schůzka mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány v Bruselu.

Norské orgány upozornily, že rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL nepopisuje, jak podpora na vývoj programu Turborouter narušuje hospodářskou soutěž v EHP nebo na třetích trzích. Podle jejich názoru by tato otázka měla být objasněna, protože program pro výzkum a vývoj nástroje Turborouter nepřinesl očekávané výsledky. Ačkoliv norské orgány uznaly, že nehmotné *know-how* z projektu bylo rozšířeno do jiných projektů v oblasti výzkumu a vývoje, nepovažovaly za zřejmé, že toto ovlivnilo hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na trzích třetích zemí.

Norské orgány zpochybnily některé skutečnosti ve tvrzeních stěžovatele, které byly zopakovány v rozhodnutí Kontrolního úřadu, zejména tvrzení v třetí části na straně 3 rozhodnutí č. 60/06/KOL a podkladové citace stěžovatele.

Norské orgány především zpochybnily, jak mohl stěžovatel označit, že projekty mají úzkou souvislost s trhem. Dále zpochybnily, jak mohl stěžovatel tvrdit, že výsledky výzkumu a vývoje nebyly šířeny, navzdory skutečnosti, že organizace Marintek získala na program vlastnická práva. A konečně zpochybnily, jak může stěžovatel tvrdit, že vlastní kapitálové příspěvky účastníků se společností jsou ve skutečnosti nižší, než je uvedeno v žádosti. Podle Rady pro výzkum byla žádost stěžovatele o nahlédnutí do žádostí a smluv o výzkumu a vývoji zamítnuta z důvodů obchodního tajemství. V tomto kontextu se norské orgány domnívaly, že tvrzení stěžovatele se obecně jeví jako neopodstatněná. Norské orgány dodaly: „Z tvrzení stěžovatele, že vlastní kapitálové příspěvky dotčených společností jsou nižší, než je uvedeno v žádostech, také vyplývá, že jsou tyto firmy obviněny ze zneužívání státní podpory. To také vyvolává otázky, které souvisejí s právní jistotou společností, jež se účastnily projektů Turborouter. Tato tvrzení stěžovatele by tedy měla být zřetelně zdůvodněna.“

5.1.2 Připomínky Norské rady pro výzkum

Rada pro výzkum se v dopise přiloženém k výše uvedenému dopisu ministerstva vládní správy a reforem vyjádřila

k rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL. Rada pro výzkum upozornila, že Kontrolnímu úřadu postoupila všechny požadované dostupné informace a objasnění, včetně opisů veškeré projektové dokumentace pro čtyři projekty, které souvisejí s vývojem programu Turborouter a jsou podporovány finančními prostředky Rady pro výzkum. Podle Rady pro výzkum bylo na schůzkách a v korespondenci do zaslání dopisu norských orgánů ze dne 20. června 2003 včetně jediným tématem jednání správné zařazení projektů podle pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje.

Co se týče popisu projektů, Rada pro výzkum tvrdila, že tabulky uvedené v popisu financování projektů v rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL zcela neodpovídají údajům uvedeným v textu. Finanční prostředky poskytnuté Radou pro výzkum se skládaly ze dvou částí. Jednu část finančních prostředků Rady pro výzkum tvořily ve skutečnosti soukromé finanční prostředky Norského sdružení vlastníků lodí (*Norwegian Shipowners' Association*), zatímco zbytek byly veřejné finanční prostředky. Situaci popisuje níže uvedená tabulka, která je stejná jako tabulka předložená Kontrolnímu úřadu v dopise ze dne 11. dubna 2003. Co se týče projektu 138811 AlgOpt, uvádí tabulka v rozhodnutí č. 60/06/KOL údaje z počátku projektu. V průběhu provádění byly na projekt věnovány další finanční prostředky ve výši 100 000 NOK, z čehož 25 000 NOK poskytla Rada pro výzkum.

Tabulka 1

Projekty podporované Radou pro výzkum, které se týkají vývoje programu Turborouter

	p 40049		p 144265		p 138811		p 144214	
	Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice		Shiplog II		AlgOpt		Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Vlastní zdroje	4 500	43	800	13	625	61	1 950	28
Jiné soukromé finanční prostředky	0	0	3 250	52	75	7	2 750	39
Jiné veřejné finanční prostředky	0	0	0	0	0	0	0	0
Program Rady pro výzkum MARITIM	6 000	57	2 150	35	325	32	2 300	33
Z toho NSVL	1 380	13	750	12	120	12	805	12
Z toho veřejné	4 620	44	1 400	23	205	20	1 495	21
Finanční prostředky celkem	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Osobní a nepřímé	8 700	83	800	13	545	53	4 100	59
Nákup výzkumu a vývoje	600	6	2 150	35	380	37	2 900	41

	p 40049		p 144265		p 138811		p 144214	
	Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice		Shiplog II		AlgOpt		Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Zařízení	450	4	100	2	0	0	0	0
Jiné provozní náklady	750	7	3 150	51	100	10	0	0
Náklady celkem	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Smluvní partner	Marintek		UECC		Beltship Management AS		Beltship Management AS	
Účastníci	Technická univerzita		Marintek		Marintek		Marintek	
			R.S. Platou Shipbrokers				Iver Ships AS	
			Iver Ships AS				Shipnet AS	
			LogIT AS				Laycon Solutions AS	
			Lorentsen & Stemoco AS					
			Astrup Fearnleys AS					
			DFDS Tollpost Globe					
			Shipnet AS					
			Wallenius Wilhelmsen					
			SINTEF Tele og data					
Období projektu	leden 1996 – prosinec 1998		leden 2001 – prosinec 2002		leden 2000 – říjen 2000		leden 2001 – prosinec 2002	

Co se týče připomínky Kontrolního úřadu v rozhodnutí č. 60/06/KOL, že se nezdá, že Rada pro výzkum kontroluje, jak jsou vlastní příspěvky příjemců rozdělovány na různé činnosti a zda jsou účinně vypláceny, se Rada pro výzkum domnívala, že to, jak jsou způsobilé náklady kontrolovány před vyplacením podpory smluvnímu partnerovi a jak jsou různé příspěvky vypláceny, popsala v předchozí korespondenci s Kontrolním úřadem ⁽¹⁷⁾.

Co se týče zařazení projektů 138811 AlgOpt, 144265 Shiplog II a 144214 Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě, Rada pro výzkum opět uvedla, že všechny tři projekty byly klasifikovány jako předkonekurenční vývoj na základě důkladného posouzení a vyhodnocení přihlášek projektů podle postupů a pokynů Rady pro výzkum pro hodnocení projektů. Tyto postupy a pokyny byly zavedeny, aby se zajistilo, že podpora poskytovaná v rámci režimu podpory Programy pro průmyslový

výzkum a vývoj je v souladu se zásadami stanovenými v kapitole 14 pokynů ke státní podpoře.

Rada pro výzkum vysvětlila, že existuje vnitřní systém zajišťování kvality její činnosti. Tento systém se jmenuje DOKSY. Systém DOKSY obsahuje širokou dokumentaci pokynů, postupů a praktik, které se v Radě pro výzkum dodržují. Jedním z těchto dokumentů jsou pokyny k určování míry podpory použité na ponechané projekty. Tento interní dokument, DOKSY-5-6-1-4-IE, s názvem *Støtteandel etter EØS-bestemmelser* (Míra podpory podle pravidel EHP) odpovídá pokynům Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Dokument používá definice a odpovídající míru podpory v souladu s definicemi různých fází výzkumu a vývoje v pokynech Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Posouzení a zařazení všech projektů, které pobírají podporu od Rady pro výzkum, vychází z pokynů DOKSY.

⁽¹⁷⁾ Zejména v dopise ze dne 31. ledna 2005, strana 4.

Po roce 1999 jsou všechny projekty hodnoceny kromě podle dokumentu DOKSY-5-6-1-4-IE ještě pomocí počítačového systému Provis. Systém Provis je popsán v dokumentu Doksy č. 5-6-1-2-EE *Projektvurdering i Provis*. V systému Provis je každý projekt hodnocen podle jedenácti různých aspektů. Nejdůležitějšími aspekty v systému Provis, které souvisejí s klasifikací kategorií výzkumu, jsou aspekt č. 3 *obsah výzkumu* a aspekt č. 9 *doplňkovost*. U každého aspektu je několik kritérií nebo charakteristik, které se používají, aby bylo možné charakterizovat, do jaké míry je projekt v souladu s aspekty.

V popisu návodu k hodnocení aspektu č. 3 v dokumentu Doksy č. 5-6-1-2-IE je zdůrazněno, že „*obsah výzkumu označuje, do jaké míry projekt přináší nové poznatky*“. Toto kritérium přímo souvisí s popisem průmyslového výzkumu v pokynech pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje, kde se požaduje, aby činnost byla „*zaměřená na získání nových poznatků*“.

Popis v návodu k hodnocení aspektu č. 9 v dokumentu Doksy č. 5-6-1-2-EE zní: „*Doplňkovost označuje, do jaké míry podpora Rady pro výzkum vyvolá úsilí, kroky, výsledky a účinky, kterých by bez poskytnutí podpory nebylo dosaženo*.“ Toto kritérium souvisí s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje, bodem 14.7, *Pobídkový účinek na výzkum a vývoj*.

Na základě toho Rada pro výzkum argumentovala, že jelikož jsou projekty důkladně vyhodnoceny v souladu s jejími postupy a pokyny pro výzkum pro hodnocení projektů, neměly by existovat pochybnosti, zda byly správně zařazeny. Po podání stížnosti a poté, co Kontrolní úřad zahájil předběžné šetření, Rada pro výzkum tyto projekty znovu zkontrolovala, avšak zopakovala svůj původní postoj.

„Na schůzce v Bruselu dne 22. května 2003 se jednalo o zařazení některých činností u dvou projektů, č. 40049 a č. 144214. V dopise ze dne 20. června 2003, který byl reakcí na tuto schůzku, jsme hájili původní postoj Rady pro výzkum, že minimálně všechny činnosti v rámci projektu č. 40049 lze zařadit jako průmyslový výzkum a všechny činnosti v rámci projektu č. 144214 lze zařadit alespoň jako předkonkurenční vývoj. Dokázali jsme však Kontrolnímu úřadu, že celková částka podpory věnovaná na projekty je v přípustných hranicích váženého průměru, jak je vymezeno v bodu 14.5.2 odst. 5 pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Je tomu tak, i když sporné činnosti v případě projektu č. 144214 nejsou podporovány. Podobné úvahy a výpočty lze provést u projektů 138811 a 144265. V této souvislosti bychom také poukázali na skutečnost, že všechny tyto tři projekty 138811, 144214 a 144265 zahrnovaly účinnou spolupráci mezi podniky a veřejnými výzkumnými subjekty (v tomto případě s organizací Marintek). Podle bodu 14.5.3 odst. 5 písm. b) pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje mohou být tyto činnosti označeny jako předkonkurenční vývoj a způsobilé k míře podpory 35 %. Kontrolní úřad také

vyjádřil pochybnosti, pokud jde o financování projektů a o míru podpory. Co se týče mírné nesrovnalosti mezi údaji, které se vztahují k projektu 138811 AlgOpt v tabulkách 1 a 2 na straně 17 rozhodnutí 60/06/KOL, je vysvětlena v bodě 1.3 písm. a) výše. Správné údaje včetně příspěvku Norského sdružení vlastníků lodí jsou obsaženy v tabulce v uvedeném bodě tohoto dopisu.“

V případě projektu 144265 Shiplog II v souvislosti s poznámkou Kontrolního úřadu, že se částka poskytnutá Radou pro výzkum rovná částce potřebné k nákupu výzkumu a vývoje, Rada pro výzkum argumentovala, že z toho nevyplývá, že soukromé prostředky investované do projektu Shiplog II nebyly použity na činnosti v oblasti výzkumu a vývoje: „U průmyslově orientovaných projektů, které mohou použít soukromé společnosti, obecně podporujeme spolupráci mezi soukromými společnostmi a veřejnými výzkumnými a vývojovými institucemi. Abychom tuto spolupráci podpořili, můžeme v některých výzvách k překládání návrhů průmyslově orientovaných projektů uvádět, že žádost bude hodnocena příznivě, jestliže vnější nákupy výzkumu a vývoje od výzkumných institucí (ústavů nebo univerzit) budou alespoň ve stejné výši jako podpora poskytnutá Norskou radou pro výzkum. Účelem tohoto přístupu je poskytnout pobídky k vyšším investicím soukromého sektoru do nákupu výzkumu a vývoje od výzkumných institucí. Proto finanční prostředky poskytnuté Norskou radou pro výzkum přesně odpovídají částce potřebné k nákupu výzkumu a vývoje v několika projektech.“

Ve svém rozhodnutí č. 60/06/KOL Kontrolní úřad uvedl, že je sporné, zda tento přístup Rady pro výzkum nevede příjemce k tomu, aby své běžné provozní náklady zahrnovali do nákladů na výzkum a vývoj. Proto vyjádřil pochybnosti, zda údaje o celkových nákladech na projekt nebyly nadhodnoceny, aby bylo možné zdánlivě získat větší veřejné financování. Podle názoru Rady pro výzkum je nepochopitelné, jak by přístup Rady pro výzkum se zabudovanou pobídkovou strukturou na podporu nákupu výzkumu a vývoje mohl vést k těmto důsledkům.

Rada pro výzkum v dopise zasláném Kontrolnímu úřadu ze dne 31. ledna 2005 vysvětlila standardní postup dokumentace nákladů na projekt platný v době těchto projektů: „U dotyčných projektů musel smluvní partner třikrát ročně předložit výkaz uplatňovaných nákladů (regnskapsrapport), který rozepisuje náklady na projekt, včetně ověření zapojených osob (podle jména), počtu hodin odpracovaných každou osobou a nákladů na hodinu účtovaných na účet projektu. Výkaz je podepsán osobou zodpovědnou za projekt. Na konci roku také autorizovaný auditor zkontroluje a podepíše roční účetní závěrku. Nejedná se o interního auditora smluvního partnera. Platba Rady pro výzkum byla podmíněna schválením předložených účtů.“

Rada pro výzkum informovala Kontrolní úřad, že byla ve styku se společnostmi United European Car Carriers (dále jen „UECC“) a Jebsens (nástupce společnosti Beltship Management) a požadovala další dokumentaci nákladů, které souvisejí s těmito projekty. Dopis společnosti Jebsens ze dne 17. března 2006 a dopis společnosti UECC ze dne 29. března 2006 byly postoupeny Kontrolnímu úřadu. Výkazy uplatňovaných nákladů k projektu 144265 Shiplog II poskytnuté v dopise společnosti UECC obsahují podepsaná prohlášení o výdajích ostatních účastníků se partnerů. Společnosti neměly žádný obecný evidenční systém pro pracovní dobu, což znamená, že hodiny strávené na projektech byly zdokumentovány pouze ve výkazech uplatňovaných nákladů zasílaných třikrát ročně Radě pro výzkum. Neexistuje žádná další dokumentace. Podle názoru Rady pro výzkum to znamená, že náklady na projekty musí být posuzovány podle dostupných výkazů uplatňovaných nákladů.

Rada pro výzkum nakonec upozornila, že tyto výkazy uplatňovaných nákladů jsou v souladu s jejími postupy výkaznictví a že příjemci splnili všechny své povinnosti podle smluv o poskytnutí grantů. Podle názoru Rady pro výzkum „pokud neexistují jednoznačné důkazy o opaku, není důvod se domnívat, že došlo k jakémukoliv zneužití podpory“.

5.2 Připomínky k připomínkám třetí strany

Norské orgány předložily své vyjádření k připomínkám třetí strany dopisem ministerstva vládní správy a reforem ze dne 8. ledna 2007 (dokument č. 405517), který postoupil dopis ministerstva školství a výzkumu ze dne 5. ledna 2007.

Podle názoru norských orgánů připomínky k projektu OPTIMAR neposkytují žádné informace, které se týkají čtyř projektů, jež jsou předmětem rozhodnutí Kontrolního úřadu 60/06/KOL: „I když to není výslovně uvedeno, zdá se, že třetí strana je názoru, že byla poskytnuta protiprávní státní podpora na podporu základního výzkumného projektu nazvaného Optimalizace v námořní přepravě a logistice, OPTIMAR. Jsme toho názoru, že tomu tak není. Na podporu projektu OPTIMAR Norská vědecko-technická univerzita (dále jen „Technická univerzita“) v Trondheimu obdržela od Rady pro výzkum finanční prostředky v rámci projektu číslo 1666S6. Průmysloví partneři, kteří byli účastníky čtyř původních projektů, se tohoto základního výzkumného projektu neúčastní.“

Co se týče tvrzení třetí strany, že žádná společnost, která obdržela finanční prostředky, Turborouter nepoužívá, je Rada pro výzkum toho názoru, že i kdyby tomu tak bylo, nejedná se o argument dosvědčující jakékoli protiprávní využití státní podpory v případě čtyř projektů, které jsou předmětem rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 60/06/KOL. Riziko je jedním z nejtýpějších rysů výzkumu a vývoje. Někdy výsledky výzkumu lze použít v provozu nebo využít u komerčních výrobků či služeb, někdy ne.

II. ZHODNOCENÍ

1. Přítomnost státní podpory

1.1 Státní podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

Podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Aby tedy opatření bylo považováno za státní podporu, musí se jednat o selektivní výhodu ve prospěch některých podniků, musí být poskytnuto ze státních zdrojů, narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

Kontrolní úřad již ve svém posouzení v rozhodnutí č. 60/06/KOL dospěl k závěru, že granty poskytnuté Radou pro výzkum na posuzované projekty v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter představují státní podporu. V této souvislosti se odkazuje na bod II.2 tohoto rozhodnutí. Toto posouzení nezpochybnila třetí strana ani norské orgány. Kontrolní úřad tedy potvrzuje svůj názor, že granty představují státní podporu.

1.2. Použitelný právní rámec

V rozhodnutí č. 60/06/KOL o zahájení formálního šetření podpory na výzkum a vývoj poskytnuté Radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter Kontrolní úřad podrobně vysvětlil, co bude použitelným právním rámcem pro posouzení čtyř projektů dotčených tímto šetřením. Za účelem pochopení posouzení uvedeného dále Kontrolní úřad níže stručně představí právní situaci⁽¹⁸⁾.

Čtyřem projektům posuzovaným v tomto rozhodnutí byla poskytnuta podpora na výzkum a vývoj v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, věc č. 93-183). Režim Programy pro průmyslový výzkum a vývoj již existoval před rokem 1994. Prostřednictvím rozhodnutí č. 217/94/KOL z prosince 1994 Kontrolní úřad posoudil režim Programy pro průmyslový výzkum a vývoj a navrhl vhodná opatření, která vyžadují, aby podpora byla poskytována v souladu se zásadami stanovenými v kapitole 14 pokynů ke státní podpoře.

⁽¹⁸⁾ Další podrobnosti lze nalézt v rozhodnutí č. 60/06/KOL, část II oddíl 1, strana 11.

Z přijetí navrhovaných vhodných opatření norskými orgány vyplývalo, že poskytnutí jakékoliv podpory v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj musí být proto provedeno v souladu s pravidly výzkumu a vývoje použitelnými v době, kdy Kontrolní úřad přijal rozhodnutí č. 217/94/KOL, tj. s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994⁽¹⁹⁾.

1.3 Posouzení projektů na základě režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj

Zahájením formálního šetření v rozhodnutí č. 60/06/KOL se Kontrolní úřad domníval, že čtyřem projektům byla poskytnuta podpora na výzkum a vývoj v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj. Tento režim již existoval před rokem 1994. Po přijetí nových pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje v roce 1994 musela být jakákoliv podpora poskytnutá v rámci režimů pro výzkum a vývoj provedena v souladu s novými pravidly. Kontrolní úřad se tedy domníval, že jakákoliv podpora poskytnutá v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj, která nesplňuje ustanovení pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994, by samozřejmě spadala mimo rozsah působnosti režimu. Opatření by tedy představovalo novou jednotlivou podporu a mělo by být jako takové jednotlivě oznámeno Kontrolnímu úřadu.

V následující části Kontrolní úřad na základě ustanovení pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 posoudí, zda k použití režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj na čtyři konkrétní projekty označené jako projekty v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter bylo v souladu s čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP.

1.3.1 Projekt 40049 – Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice (první verze počítačového programu Turborouter)

Jeden z dílčích projektů v rámci projektu 40049, tj. Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice jako průmyslový výzkum, vedl k vývoji první verze počítačového programu Turborouter. Rada pro výzkum označila celý projekt 40049 Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice za průmyslový výzkum.

Základní průmyslový výzkum byl vymezen v bodě 14.1 odst. 2 pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 jako „původní teoretická nebo experimentální práce, jejímž cílem je dosáhnout nového nebo lepšího pochopení zákonů vědy a techniky, aby se mohly použít v průmyslovém odvětví nebo při činnosti konkrétního podniku“.

⁽¹⁹⁾ V lednu 1994 přijal Kontrolní úřad rozhodnutí č. 4/94/KOL o přijetí a vydání procesních a hmotných pravidel v oblasti státní podpory (Pokyny k uplatňování a výkladu článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3). Kapitola 14 těchto pokynů se zabývá podporou na výzkum a vývoj, což zejména odpovídalo rámci Společenství pro státní podporu na výzkum a vývoj. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku L 231, 3.9.1994, s. 1 až 84 a v dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1.

Ačkoliv se Turborouter stal komerčním nástrojem programového vybavení, Kontrolní úřad se domnívá, že finanční prostředky Rady pro výzkum přidělené na dílčí projekt *Metody a analytické nástroje pro navrhování a provoz integrovaných přepravních a logistických řetězců* v rámci projektu 40049, který vedl k vývoji prvního počítačového programu Turborouter, se týkaly fáze výzkumu a vývoje, která se kvalifikovala jako průmyslový výzkum ve smyslu pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994. Jak Kontrolní úřad poznamenal v rozhodnutí č. 60/06/KOL, jelikož první program byl vyvinut v první fázi dílčího projektu již na počátku roku 1996, byl dále zlepšován a také uveden na trh. Zdá se však, že poskytnutí podpory na projekt 40049, který mj. vedl k vývoji prvního programu Turborouter, nelze v souvislosti s blízkostí k trhu považovat za podporu ve fázi mimo průmyslový vývoj, jak ji zařadila Rada pro výzkum. Kontrolní úřad nemá důvod zpochybňovat posouzení Rady pro výzkum, že dílčí projekt *Metody a analytické nástroje pro navrhování a provoz integrovaných přepravních a logistických řetězců* dosáhl nového nebo lepšího pochopení zákonů vědy a techniky použitelných na průmyslové odvětví, což představuje průmyslový výzkum ve smyslu pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994.

V rámci průmyslového výzkumu poskytla Rada pro výzkum na projekt 40049 podporu ve výši, která odpovídala 43,8 % nákladů na projekt. Tato míra je nižší než maximální míra podpory povolená pokyny, podle kterých „úroveň podpory na základní průmyslový výzkum a vývoj by neměla být vyšší než 50 % hrubých nákladů na projekt nebo program“.

Pro účely výpočtu míry podpory na činnosti v oblasti výzkumu a vývoje bod 14.5.1 pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 stanovil tyto způsobilé náklady:

- „— osobní náklady (výzkumní pracovníci, technici, ostatní pomocný personál) vypočítané jako suma z celkové částky potřebné k provedení projektu
- ostatní provozní náklady vypočítané stejně (náklady na materiály, dodávky atd.)
- nástroje a zařízení, půda a budovy
- poradenství a podobné služby včetně zakoupeného výzkumu, technických znalostí, patentů atd.
- dodatečné režijní náklady vynaložené přímo v důsledku podporovaného výzkumného a vývojového projektu nebo programu.“

Podle informací poskytnutých norskými orgány se na náklady na projekt, které byly při rozhodování o poskytnutí podpory vzaty v úvahu, vztahovala definice způsobilých nákladů stanovená v pokynech pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994. Část 3 dokumentu *Retningslinjer for Norges Forskningsråds behandling av brukerstyrte og næringsrettede prosjekter* odkazovala na náklady, které může Rada pro výzkum považovat při posuzování poskytnutí podpory na výzkum a vývoj pro projekt za způsobilé. Týkaly se osobních nákladů (plat a sociální náklady na výzkumný a vývojový personál, tj. na výzkumné pracovníky, techniky a asistenty, kteří se podílejí na projektu a jsou potřební k jeho provádění), nákupu výzkumných a vývojových služeb (poradenské a podobné služby), provozních nákladů (včetně nákladů na materiál a ostatních provozních nákladů, které přímo souvisejí s projektem a jsou nutné k jeho dokončení) a zařízení a nástrojů, jsou-li využity pouze k výzkumu a vývoji. Kontrolní úřad má tedy zato, že popis způsobilých nákladů je v souladu s definicí stanovenou v pokynech pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994.

Projekt v této fázi výzkumu a vývoje prováděl výlučně výzkumný ústav Marintek bez další účasti nebo spolupráce soukromých podniků.

Jak již bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení formálního šetření, podle pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994, a tedy podle ustanovení režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj, neexistuje písemná povinnost šířit výsledky výzkumu. Takže i kdyby tvrzení předložené stěžovatelem, že výsledek výzkumu nebyl šířen a že výzkumný ústav Marintek získal vlastnická práva k prodeji programu, bylo pravdivé, nebylo by to v rozporu s ustanoveními pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje použitelných v době poskytnutí podpory.

Z těchto důvodů se Kontrolní úřad domnívá, že poskytnutí podpory na projekt 40049 spadá do režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj pozmeněného na základě kapitoly 14 pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994. Podpora je tedy poskytnuta v souladu s čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP.

1.3.2 Projekty, které souvisejí s dalším využitím počítačového programu *Turborouter*

1.3.2.1 Pochybnosti Kontrolního úřadu vyjádřené v rozhodnutí č. 60/06/KOL

V roce 2000 Rada pro výzkum schválila poskytnutí podpory na výzkum a vývoj pro tři projekty v oblasti výzkumu a vývoje, které se týkaly využití a dalšího vývoje počítačového programu *Turborouter*: Projekt 138811 *AlgOpt*, projekt 144265 *Shiplog II* a projekt 144214 *Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních ráďů v lodní přepravě*.

V rozhodnutí č. 60/06/KOL o zahájení formálního šetření vyjádřil Kontrolní úřad pochybnosti, pokud jde o označení projektů v oblasti výzkumu a vývoje za předkonkurenční výzkum a o zařazení různých částí každého projektu do každé kategorie výzkumu. Dále měl Kontrolní úřad pochybnosti, zda byla dodržena míra podpory a zda byly projekty financovány v souladu s ustanoveními pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 a podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP. Kontrolní úřad měl pochybnosti, zda finanční příspěvky soukromých účastníků, vyplácené většinou ve formě věcného plnění, skutečně odpovídají pracovním hodinám, které souvisejí s rozvojem projektů v oblasti výzkumu a vývoje, nebo zda naopak nepokrývají provozní náklady dotčených podniků.

1.3.2.2 Použitelná ustanovení pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje

Rada pro výzkum označila všechny tři projekty za předkonkurenční vývoj. Bod 14.1. odst. 2 pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 rozlišoval tři kategorie výzkumu: základní, základní průmyslový a aplikovaný výzkum a vývoj. Aplikovaný výzkum a vývoj odpovídal pojmu předkonkurenční výzkum používanému od přijetí pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje v roce 1996. Podle tohoto ustanovení aplikovaný výzkum „se zaměří na výzkumné a experimentální činnosti na základě výsledků základního průmyslového výzkumu s cílem získat nové znalosti a usnadnit dosahování specifických praktických cílů, jako je vytváření nových výrobků, výrobních procesů nebo služeb. Obvykle lze říci, že končí vytvořením prvního prototypu.“ Má se zato, že vývoj se zaměří „na činnosti na základě aplikovaného výzkumu s cílem vytvořit nové nebo podstatně vylepšené výrobky, výrobní procesy nebo služby do fáze průmyslového použití a komerčního využití, ale ne včetně“.

Oddíl 14.4 pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 stanoví povolenou míru podpory. „Míru podpory, kterou lze přijmout, posoudí Kontrolní úřad ESVO případ od případu. Posouzení bere v úvahu povahu projektu nebo programu, související technické a finanční riziko, celkové politické úvahy, které souvisejí s konkurenceschopností evropského průmyslu, i riziko narušení hospodářské soutěže a účinek na obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP. Obecné vyhodnocení těchto rizik vede Kontrolní úřad ESVO k domněnce, že základní průmyslový výzkum se může kvalifikovat na vyšší úroveň podpory než aplikovaný výzkum a vývoj, který je úžeji spjat s uváděním výsledků výzkumu a vývoje na trh a v případě podpory by mohl snáze vést k narušení hospodářské soutěže a obchodu.“ Vzhledem k těmto faktorům pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994 uvádějí, že míra podpory na základní průmyslový výzkum by neměla přesahovat 50 % hrubých nákladů na projekt, a domnívají se, že jelikož se podporovaná činnost přibližuje k trhu, měla by být úroveň podpory nižší. Až v pokynech pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1996 je přípustná míra hrubé podpory na činnosti v oblasti předkonkurenčního výzkumu stanovena na 25 % způsobilých nákladů.

1.3.2.3 Posouzení toho, zda byla podpora poskytnuta v souladu s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje a zda byla podpora zneužita

a) Označení za předkonkurenční vývoj

Jak je uvedeno výše a podrobně vysvětleno v rozhodnutí č. 60/06/KOL, vyjádřil Kontrolní úřad pochybnosti, pokud jde o označení projektu 138811 *AlgOpt*, projektu 144265 *Shiplog II* a projektu 144214 *Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v ložní přepravě* za činnosti předkonkurenčního výzkumu.

Ve svém rozhodnutí č. 60/06/KOL vyjádřil Kontrolní úřad pochybnosti v souvislosti s rozdílem mezi předkonkurenční fází výrobku a konečným komerčním výrobkem, pokud jde o tento druh projektů v oblasti informačních technologií. Norské orgány nevysvětlily, v čem by tento rozdíl měl spočívat. Zdůraznily však, že zařazení projektů vychází z důkladného posouzení a vyhodnocení projektů podle postupů a pokynů Rady pro výzkum pro hodnocení projektů. Podle poskytnutých informací tyto pokyny začleňují ustanovení pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje.

Rada pro výzkum vysvětlila, že existuje vnitřní systém zajišťování kvality jejích činností zvaný DOKSY. Systém DOKSY obsahuje širokou dokumentaci pokynů, postupů a praktik, které se v Radě pro výzkum dodržují. Jedním z těchto dokumentů jsou pokyny k určování míry podpory použité na vybrané projekty. Tento interní dokument, DOKSY-5-6-1-4-IE, s názvem *Støtteandel etter EØS-bestemmelser* (Míra podpory podle pravidel EHP) odpovídá pokynům Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Dokument používá definice a odpovídající míru podpory v souladu s definicemi různých fází výzkumu a vývoje v pokynech Kontrolního úřadu pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Posouzení a zařazení všech projektů, které pobírají podporu od Rady pro výzkum, vychází z pokynů DOKSY.

Po roce 1999 jsou navíc všechny projekty kromě podle pravidel v dokumentu DOKSY 5-6-1-4-IE hodnoceny ještě pomocí počítačového systému Provis, který je popsán v dokumentu Doksy č. 5-6-1-2-EE *Prosjektvurdering i Provis*. Podle ustanovení systému Provis je každý projekt hodnocen podle jedenácti různých aspektů⁽²⁰⁾. U každého aspektu předpokládá Provis použití několika kritérií nebo charakteristik, aby bylo možné charakterizovat, do jaké míry je projekt v souladu s aspekty. Jedním

⁽²⁰⁾ Pokyny k hodnocení projektů v systému Provis berou v úvahu několik aspektů: i) obecnou kvalitu projektu, ii) vyhodnocení projektu na základě významných kritérií, jako je úroveň inovací, úroveň a obsah výzkumu, mezinárodní orientace, obchodní hodnota, sociálně-ekonomický účinek, riziko, iii) účinek podpory, iv) význam pro program a pro oblast působnosti a v) způsobilost.

z nejdůležitějších aspektů, které souvisejí s klasifikací kategorií výzkumu, je obsah výzkumu.

V popisu návodu k hodnocení obsahu výzkumu v projektu je zdůrazněno v dokumentu Doksy č. 5-6-1-2-IE, že „obsah výzkumu označuje, do jaké míry projekt přináší nové znalosti“. Podle informací poskytnutých Radou pro výzkum toto kritérium přímo souvisí s popisem pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje, kde se požaduje, aby činnost byla „zaměřená na získání nových poznatků“.

Rada pro výzkum Kontrolní úřad informovala, že hodnocení projektů se důkladně provádí v souladu s postupy a pokyny Rady pro výzkum pro hodnocení projektů, konkrétněji na základě požadavků stanovených v interních dokumentech systémů Doksy a Provis v souladu s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje.

Na základě informací předložených před formálním šetřením a v jeho průběhu nemohl Kontrolní úřad dospět k závěru, že došlo ke špatnému řízení nebo že selhalo posuzování projektů. Vzhledem k nedostatku přesvědčivých důkazů a ve světle výše popsaných postupů a způsobilosti odborných zaměstnanců, kteří pracují pro Radu pro výzkum, nemá Kontrolní úřad podklad k závěru, že došlo k nesprávnému posouzení projektů jakožto předkonkurenčního výzkumu.

b) Účast přijímajících podniků a míra podpory

Norské orgány objasnily údaje, které souvisejí s financováním projektů, jak je uvedeno výše v bodě 4.1.2 tohoto rozhodnutí.

Kontrolní úřad ve svém rozhodnutí č. 60/06/KOL o zahájení formálního šetření vznesl pochybnosti ohledně účasti společností zapojených do výzkumného projektu. Podle jeho názoru by se zdálo racionální předpokládat, že většinu práce vykonali vlastní zaměstnanci výzkumného ústavu Marintek, z čehož by v zásadě vyplývalo, že zapojení zaměstnanců účastnících se přepravních společností jakožto konečných uživatelů programového vybavení s největší pravděpodobností souviselo s vymezením potřeb uživatelů nebo do jisté míry se zkoušením. Proto Kontrolní úřad pochyboval, zda údaje o celkových nákladech na projekt nebyly nadhodnoceny, aby bylo možné zdánlivě získat větší financování.

Norské orgány poskytly Kontrolnímu úřadu opisy výkazů uplatňovaných nákladů, které účastníci se podniky musely předkládat Radě pro výzkum třikrát ročně a které rozepisují náklady na projekt, včetně ověření zapojených osob, počtu hodin odpracovaných každou osobou a nákladů na hodinu účtovaných na účet projektu. Podle vysvětlení poskytnutých norskými orgány jsou tyto výkazy podepsány osobou zodpovědnou za projekt a na konci roku ověřeny a podepsány autorizovaným auditorem. Kontrolní úřad nemá důvod zpochybňovat pravdivost těchto výkazů, na jejichž základě byla přijímajícím podnikům poskytována podpora na výzkum a vývoj.

Ačkoliv by bylo možné argumentovat, že by mohlo být žádoucí zavést určité kontroly v průběhu vývoje výzkumného projektu, které ověří přesnost těchto výkazů nákladů, Kontrolní úřad se domnívá, že Rada pro výzkum správně použila ustanovení pokynů pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje z roku 1994, která nevyžadují provádět žádné další kontroly.

1.4 Závěr

Na základě předcházejícího posouzení se Kontrolní úřad domnívá, že podpora na výše uvedené projekty v oblasti výzkumu a vývoje byla poskytnuta v souladu s ustanoveními stávajícího režimu podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj, který byl v souladu s použitelnými pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje. Kontrolní úřad v průběhu tohoto formálního šetření nezjistil, že příjemci podpory na výzkum a vývoj pro projekt 40049 *Strategické činnosti v námořní přepravě a logistice*, projekt 138811 *AlgOpt*, projekt 144265 *Shiplog II* a projekt 144214 *Knihovna optimalizačních postupů pro tvorbu plavebních řádů v lodní přepravě* použili podporu v rozporu s režimem nebo s čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP.

Jelikož projekty obdržely státní podporu v rámci režimu Programy pro průmyslový výzkum a vývoj, a nikoliv jednotlivou podporu, není zapotřebí posuzovat, zda by podpora byla slučitelná, pokud by byla poskytnuta mimo režim,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kontrolní úřad ESVO se rozhodl uzavřít formální šetření podle čl. 1 odst. 2 části I Protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem ve vztahu k podpoře na výzkum a vývoj poskytnuté Norskou radou pro výzkum v souvislosti s rozvojem počítačového programu Turborouter, protože byla poskytnuta v souladu se stávajícím režimem podpory Programy pro průmyslový výzkum a vývoj v souladu s čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP a s pokyny pro státní podporu v oblasti výzkumu a vývoje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 3

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 18. dubna 2007

Za Kontrolní úřad ESVO

Bjørn T. GRYDELAND
předseda

Kurt JÄGER
člen kolegia

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 155/07/KOL

ze dne 3. května 2007

o státních podporách poskytovaných v souvislosti s článkem 3 norského zákona o navrácení daně z přidané hodnoty (DPH) (Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 a 63 a protokol 26 této dohody,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾ a zejména na článek 24 této dohody,

S OHLEDEM na čl. 1 odst. 2 části I a čl. 4 odst. 4, článek 6 a čl. 7 odst. 5, články 10 a 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru,

S OHLEDEM na pokyny Kontrolního úřadu ⁽⁴⁾ o uplatňování a výkladu článků 61 a 62 Dohody o EHP,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 225/06/KOL ze dne 19. července 2006 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení s ohledem na článek 3 norského zákona o navrácení daně z přidané hodnoty (DPH) ⁽⁵⁾,

PO VYZVÁNÍ Norska a zúčastněných stran, aby předložily své připomínky k tomuto rozhodnutí a s ohledem na připomínky norských orgánů,

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Pokyny o uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, která byla přijata a vydána Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněna v Úř. věst. L 231 z roku 1994 a v dodatku EHP ze dne 3.9.1994 č. 32. Pokyny byly naposledy pozměněny dne 7. února 2007. Dále jen pokyny ke státní podpoře.

⁽⁵⁾ Zveřejněno v Úř. věst. C 305 ze dne 14.12.2006 a v dodatku EHP č. 62 ze dne 14.12.2006, s. 1.

I. SKUTEČNOSTI

1. Postup

V dopise ze dne 16. října 2003 obdržel Kontrolní úřad stížnost, v níž se tvrdilo, že určitý druh škol, jež poskytují specializované služby do zahraničí v soutěži se stěžovatelem, dostávají státní podporu prostřednictvím navrácení daně placené na vstupu podle článku 3 norského zákona o navrácení daně z přidané hodnoty ⁽⁶⁾. Obecním školám, které poskytují v soutěži s jinými podniky určité vzdělávací služby, na něž se nevztahuje DPH, se navrací DPH placená na vstupu za zboží a služby nakoupené v souvislosti se službami, které školy poskytují na komerčním základě. Soukromí soutěžitelé nemají na toto navrácení nárok. Kontrolní úřad dopis obdržel a zaregistroval dne 20. října 2003 (Dok. č. 03-7325 A).

Po další komunikaci prostřednictvím korespondence ⁽⁷⁾ informoval Kontrolní úřad dopisem ze dne 19. července 2006 (věc č. 363440) norské orgány, že v rozhodnutí č. 225/06/KOL rozhodl o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle článku 4 v části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru s ohledem na článek 3 norského zákona o navrácení daně z přidané hodnoty (DPH).

Norské orgány předložily připomínky k tomuto rozhodnutí v dopise ze dne 18. září 2006 (věc č. 388922).

Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 225/06/KOL bylo zveřejněno v Úředním věstníku EU C 305 ze dne 14. prosince 2006 a v dodatku EHP č. 62 ze stejného dne. Po zveřejnění již Kontrolní úřad neobdržel žádné další připomínky od třetích stran.

2. Právní rámec k DPH a navrácení DPH v Norsku

Zákon o navrácení DPH vstoupil v platnost dne 1. ledna 2004 a jeho cílem bylo zmírnit narušení hospodářské soutěže, které je důsledkem zákona o DPH.

⁽⁶⁾ Zákon č. 108 ze dne 12. prosince 2003 o navrácení DPH místním a regionálním orgánům (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). Dále jen „Zákon o navrácení DPH“.

⁽⁷⁾ Podrobnosti viz rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 225/06/KOL zveřejněné v Úř. věst. C 305 ze dne 14.12.2006.

DPH je spotřební daň, jež je přímo úměrná ceně dodaného zboží nebo služeb, bez ohledu na počet plnění uskutečněných ve výrobním nebo distribučním procesu před stupněm, kdy je daň zatížen konečný zákazník.

Základním pravidlem je, že osoba zapojená do obchodu nebo podnikání a povinná registrovat se k DPH (dále jen „osoba povinná k dani“) vypočítá a odvede daň z prodeje zboží a služeb, na něž se vztahuje zákon o DPH ⁽¹⁾, a může si odečíst daň ze zboží a služeb na vstupu, jež se používají pro potřeby firmy, od daně na výstupu, která zatěžuje prodej ⁽²⁾. Systém DPH tak rovnoměrně zdaňuje všechny dodávky uskutečněné všemi osobami povinnými k dani. Tato neutralita je jednou z hlavních charakteristik systému DPH.

Články 5, 5a a 5b v kapitole I zákona o DPH však z působnosti zákona o DPH vyjímají některá plnění: prodej provedený určitými institucemi, organizacemi atd. ⁽³⁾, poskytování a pronájem nemovitostí nebo práv k nemovitostem, poskytování určitých služeb, např. služeb zdravotnických a souvisejících se zdravotnictvím, sociálních služeb, vzdělávacích služeb, finančních služeb, služeb souvisejících s výkonem veřejné moci, služeb ve formě nároku na návštěvu divadelních, operních, baletních, filmových a cirkusových představení, výstav v galeriích a muzeích, loterijních služeb, služeb souvisejících s podáváním jídla ve školních a studentských jídelnách atd. ⁽⁴⁾.

Z výše uvedeného vyplývá, že každá osoba povinná k dani, jež dodává zboží a služby, na které se nevztahuje zákon o DPH, platí daň na vstupu z nakoupeného zboží a služeb, ale nemůže si tuto daň na vstupu odečíst z daní, protože tato osoba povinná k dani je v případě nákupu tohoto zboží konečným zákazníkem.

Důsledkem tohoto osvobození od DPH je, že dodavatelé zboží a služeb, na něž se DPH nevztahuje, musí jako každý konečný spotřebitel zaplatit daň na vstupu ze služeb a zboží, které

⁽¹⁾ Čl. 10 odst. 1 v kapitole III zákona o DPH. Viz také kapitola IV v souvislosti s kapitolou I zákona o DPH.

⁽²⁾ Článek 21 v kapitole VI zákona o DPH.

⁽³⁾ Odkazuje se na článek 5 zákona o DPH, podle něhož je prodej uskutečněný některými subjekty, jako např. muzei, divadly, neziskovými sdruženími atd. osvobozen od uplatnění DPH. Čl. 5 odst. 2 zákona o DPH uvádí, že ministerstvo financí může vydat předpisy omezující a doplňující ustanovení v prvním pododdíle a může stanovit, že podniky, na něž se odkazuje v prvním pododdíle, bodě 1 písm. f), musí přesto daň na výstupu vypočítat a odvést, pokud by osvobození mělo za následek zásadní narušení hospodářské soutěže v souvislosti s jinými registrovanými podniky, které dodávají rovnocenné zboží a služby.

⁽⁴⁾ Viz článek 5b zákona o DPH.

nakoupí (aniž by měli možnost zatížit daň konečného spotřebitele). Tento logický důsledek osvobození od DPH však narušuje hospodářskou soutěž na další úrovni. Veřejné subjekty, stejně jako každá integrovaná společnost osvobozená od daně, budou mít motivaci zadávat veřejné zakázky „interně“ ⁽⁵⁾, namísto pořizování zboží a služeb na trhu. Za účelem vytvoření systému bez jakýchkoliv pobídek vyrábět zboží a poskytovat služby pomocí vlastních zdrojů v porovnání s jejich pořizováním z vnějších zdrojů přijaly norské orgány zákon o navrácení DPH.

Článek 2 zákona o navrácení DPH vyjmenovává veškeré subjekty, na něž se zákon vztahuje:

- a) Místní a regionální orgány vykonávající místní nebo regionální činnost, ve kterých je vrcholným orgánem obecní rada, rada kraje nebo jiná rada podle zákona o místní samosprávě ⁽⁶⁾, nebo podle jiných zvláštních právních předpisů týkajících se místní samosprávy;
- b) Meziobecní společnosti založené v souladu se zákonem o místní samosprávě nebo v souladu s jinými zvláštními právními předpisy týkajícími se místní samosprávy;
- c) Soukromé a neziskové podniky, pokud poskytují zdravotnické, vzdělávací nebo sociální služby, které jsou zákonnými povinnostmi místních či regionálních orgánů;
- d) Zařízení denní péče podle článku 6 zákona o denní péči ⁽⁷⁾;
- e) Rada spojených farností (Kirkelig fellesråd).

Z článku 3 čteného ve spojitosti s čl. 4 odst. 2 zákona o navrácení DPH vyplývá, že norský stát navrací daň na vstupu odvedenou osobami povinnými k dani, na které se vztahuje zákon o navrácení DPH, při nákupu zboží a služeb od jiných osob povinných k dani, když nemají právo na odpočet daně na vstupu, protože jsou podle zákona o DPH od daně osvobozeny ⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Vnitropodnikové zadávání veřejných zakázek se nepovažuje za plnění, na něž se vztahuje povinnost platby DPH.

⁽⁶⁾ Zákon č. 107 ze dne 25. září 1992 o místní samosprávě (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽⁷⁾ Zákon č. 64 ze dne 17. června 2005 o zařízeních denní péče (Lov om barnehager).

⁽⁸⁾ Podrobnější vysvětlení fungování systému DPH v Norsku viz oddíl 1.2 „Právního rámce DPH a navrácení DPH v Norsku“ v rozhodnutí č. 225/06/KOL, s. 2.

3. Pochybnosti, které Kontrolní úřad vyjádřil v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení

V rozhodnutí č. 225/06/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení s ohledem na článek 3 zákona o navracení DPH Kontrolní úřad předběžně považoval navracení daně na vstupu, jak je stanoveno v článku 3 zákona o navracení DPH, za státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Kontrolní úřad se domníval, že navracení přiznané podle zákona o navracení DPH je poskytnuto státem prostřednictvím státních zdrojů ze státního rozpočtu. Dle názoru Kontrolního úřadu nebylo pro toto hodnocení relevantní, zda náklady státu na náhradu na centrální úrovni jsou, nebo nejsou, vyrovnány snížením převodů pro samotné místní nebo regionální orgány.

Kontrolní úřad se dále domníval, že pokud norské orgány navracejí daň placenou na vstupu z nákupu zboží a služeb podnikům, na které se nevztahuje DPH, ale jež spadají do působnosti článku 2 zákona o navracení DPH, poskytují těmto podnikům hospodářskou výhodu.

Při hodnocení selektivity Kontrolní úřad vyjádřil pochybnosti o tom, zda by navracení DPH, jež dle názoru Kontrolního úřadu představuje materiálně selektivní opatření, mohlo být opodstatněno povahou a logikou systému DPH, tj. zda splnilo cíle samotného systému DPH, nebo zda sledovalo cíle jiné, které se k systému DPH neváží. Podle výkladů poskytnutých norskými orgány bylo při zavádění zákona o navracení DPH cílem podpořit osoby povinné k dani, na něž se vztahuje zákon o navracení DPH, ve výběru mezi vlastními dodávkami a subdodávkami zboží a služeb, na něž se vztahuje DPH, a tento výběr jim usnadnit. Kontrolní úřad pochyboval o tom, zda je možné o takovém účelu říci, že odpovídá povaze a logice systému DPH, když cílem systému DPH je daň ze spotřeby. Dle předběžného stanoviska Kontrolního úřadu nebylo navracení DPH součástí samotného systému DPH, jenž byl zaveden v roce 1970, ale jednalo se o později zavedené samostatné opatření s cílem upravit některá narušení vzniklá zavedením systému DPH.

Kontrolní úřad poukázal na to, že zákon o navracení DPH sice zmírňuje narušení hospodářské soutěže v oblasti obecních akvizic, avšak narušil soutěž mezi podniky vykonávajícími stejnou hospodářskou činnost v odvětvích, na něž se nevztahuje DPH.

Kontrolní úřad připomněl, že v rámci režimu navracení DPH mohou příjemci v zásadě obdržet navracení DPH placené na vstupu v souladu s podmínkami režimu bez ohledu na to, zda by podpory subjektům v těchto odvětvích měly dopad na obchod. Některá odvětví, na něž se zákon o navracení DPH vztahuje, jsou částečně nebo zcela otevřená hospodářská soutěži v rámci celého EHP. Podpory poskytované podnikům v těchto odvětvích proto mohou ovlivnit obchod mezi smluvními stra-

nami Dohody o EHP. Kontrolní úřad musel posoudit systém jako takový, a ne jeho uplatňování na každé jednotlivé odvětví, na něž se vztahuje. Na základě judikatury vydal Kontrolní úřad předběžný závěr, že jako všeobecný celonárodní systém má zákon o navracení DPH schopnost ovlivnit obchod mezi smluvními stranami.

Kontrolní úřad nakonec vyjádřil pochybnosti o tom, že by navracení daně placené na vstupu mohlo být považováno za slučitelné s pravidly pro státní podpory Dohody o EHP v rámci uplatňování jakékoliv výjimky stanovené v čl. 61 odst. 2 a 3 uvedené dohody. Přestože by podpora snad mohla být v některých situacích považována za slučitelnou podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, který stanoví určité odchylky, Kontrolní úřad vydal předběžné stanovisko, že toto ustanovení neopodstatňuje slučitelnost zákona o navracení DPH jako režimu.

4. Připomínky ze strany norských orgánů

Dopisem ze dne 18. září 2006 (věc č. 388922) předložily norské orgány připomínky k rozhodnutí Kontrolního úřadu o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Připomínky byly rozděleny do tří oddílů:

4.1 Rámec režimu navracení DPH

Norské orgány vysvětlily, že DPH je všeobecná daň, jež se v zásadě uplatňuje na všechny komerční činnosti zahrnující výrobu a distribuci zboží a poskytování služeb. DPH z nákladů je možno navrátit, pouze pokud daňový poplatník poskytuje služby, které podléhají DPH. Dle současných pravidel pro DPH většina činností v obecní oblasti DPH nepodléhá:

„Obecní činnost obvykle stojí mimo systém DPH. Základní činnosti obce, jako zdravotnické služby, vzdělávací služby a sociální služby nepodléhají DPH. Hospodářské činnosti, do nichž jsou obce zapojeny jako „orgány veřejné moci“ jsou mimo oblast působnosti DPH. DPH, jež obcím vzniká v souvislosti s činnostmi osvobozenými od daně nebo nezdanitelnými činnostmi, jsou nevratné náklady. Může být také označována jako „skryté náklady na DPH“. Také je možno ji považovat za určitou anomálii systému DPH. Systém DPH by měl být založen na zásadě neutrality, a proto může takovéto zacházení s obcemi z hlediska DPH narušovat hospodářskou soutěž. Vzhledem k tomu, že obce nemohou nárokovat navracení DPH placené na vstupech dodaných soukromým sektorem, může toto vést ke stavu, kdy budou orgány veřejné moci upřednostňovat vlastní dodávky služeb podléhajících DPH oproti subdodávkám ze soukromého sektoru.“

Norské orgány uvedly, že účelem všeobecného režimu navracení DPH je připravit vyrovnané podmínky pro vlastní dodávky i subdodávky, a to i prostřednictvím navracení DPH na vstupu za všechno zboží a služby obcím:

„DPH už dále nebude ovlivňovat motivace obecních orgánů při výběru mezi „interním“ poskytováním služeb a nákupem služeb podléhajících DPH od soukromých poskytovatelů služeb. [...] Neutralitu je proto možné považovat za cíl režimu navrácení DPH.“

Norské orgány také zdůraznily stanovisko, již vyjádřené v předběžné fázi vyšetřovacího řízení, že režim navrácení DPH nepředstavuje poskytnutí podpory pro podniky spadající do působnosti článku 2 zákona o navrácení DPH. Důvodem tohoto stanoviska je, že když se v roce 2004 všeobecný režim navrácení DPH zavedl, byla snížena částka obecních prostředků v ročním fiskálním rozpočtu na základě očekávané navrácené částky daně na vstupu. Režim navrácení DPH proto nemá dopad na vládní příjmy. Dá se tedy říci, že systém funguje na základě samofinancování prostřednictvím udělování rabatů/navrácení nákladů obcím.

4.2 Státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

V dopisu ze dne 18. září 2006 vyjádřily norské orgány nesouhlas s hodnocením Kontrolního úřadu, že zákon o navrácení DPH představuje státní podporu z následujících důvodů:

Hospodářská výhoda

Norské orgány se domnívají, že není správné považovat navrácení DPH za „výhodu“, jež zbavuje podniky výdajů, které by za běžných okolností platily ze svého rozpočtu. Vzhledem k tomu, že režim navrácení DPH je financován samotnými obcemi prostřednictvím snížení přidělených finančních prostředků, nepřiznává se žádná reálná hospodářská podpora. Režim navrácení DPH také neznamená žádné snížení částky daně, ani žádný druh odkladu daně. Dle stanoviska norských orgánů je tudíž nesprávné přirovnávat režim navrácení DPH k opatřením, která předpokládají skutečné snížení daňové zátěže příjemce.

Selektivita

Působnost zákona o navrácení DPH je pozitivně definována tak, že daň placená na vstupu za nákup může být navržena pouze právními osobám.

Vzhledem k povaze nebo všeobecnému fungování daného daňového systému může být ovšem opodstatněno selektivní daňové opatření. Norské orgány se domnívají, že když Kontrolní úřad uvedl, že navrácení DPH není částí systému DPH, zamítl tak jejich argument, že navrácení DPH může být hodnoceno jako v souladu s povahou a logikou samotného systému DPH. Norské orgány vznesly proti tomuto přístupu

námítky a odvolávaly se na kapitolu 17B.3.1 a další pokyny Kontrolního úřadu ke státní podpoře, které pojednávají o mnoha aspektech různých opatření. Domnívaly se, že navrácení DPH je opodstatněno povahou nebo všeobecným fungováním daného daňového systému a odvolávaly se na kapitolu 17B.3.4 pokynů ke státní podpoře „Uplatnění pravidel pro státní podporu na opatření týkající se přímého zdanění podnikatelské činnosti“. Základní zásadou je, že systém DPH by měl být neutrální a nediskriminační. Podle stanoviska norských orgánů se proto může neutralita považovat za vlastnost systému DPH jako takového. Neutralita, která je vlastní systému DPH, je také cílem, kterého má režim navrácení DPH dosáhnout. Proto se norské orgány domnívaly, že je spravedlivé hodnotit režim navrácení DPH jako režim, jenž je v souladu s povahou a logikou samotného systému DPH.

Norské orgány navíc poznamenaly, že pokud by se režim navrácení DPH zrušil, znovu by došlo k narušení hospodářské soutěže způsobené systémem DPH. „Pokud obce nebudou mít nárok na navrácení DPH placené na vstupu, dojde k ovlivnění motivací obecních orgánů při výběru mezi „interním“ poskytováním služeb a nákupem služeb podléhajících DPH od soukromých poskytovatelů služeb.“

Norské orgány poukázaly na to, že aby se narušení hospodářské soutěže způsobené systémem DPH zmírnilo, posoudil tzv. Výbor Rattsø několik možných opatření a teprve poté rozhodl, že režim navrácení DPH bude nejvhodnější⁽¹⁾. Jedno z možných opatření, jež výbor posoudil, představovalo rozšíření práva obcí na odpočet DPH na vstupu. Podle jiného zvažovaného opatření by se DPH vztahovala na obce obecně. Výbor Rattsø se rozhodl nerozšířit právo obcí na odpočet DPH, protože s tímto opatřením by DPH přestala být všeobecnou daní. Výbor vzal také v úvahu, že toto opatření by mohlo vyvolat tlak ze strany jiných skupin. Výbor Rattsø se dále rozhodl, že se DPH nebude vztahovat na obce obecně. Poukázal mimo jiné na to, že mnoho obecních služeb se poskytuje zdarma, a proto chybí základ pro výpočet DPH:

„Rozšíření práva obcí na odpočet DPH a stanovení, že DPH se bude vztahovat na obce obecně, by byla řešení v rámci systému DPH. Důvod pro zavedení těchto opatření – zmírnit narušení hospodářské soutěže způsobené systémem DPH – by však byl úplně stejný jako pro zavedení režimu navrácení DPH. Z hlediska hospodářského se navíc jeví, že mezi režimem navrácení DPH a rozšířením práva obcí na odpočet daně na vstupu není rozdíl. Ministerstvo je proto toho názoru, že samotné vytvoření režimu navrácení DPH nemůže mít žádný následek.“

⁽¹⁾ Norges Offentlige Utredinger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvidninger mellom kommuner og private (dále jen „zpráva Rattsø“).

Účinek na obchod

Norské orgány kritizovaly, jak Úřad posoudil kritéria „účinku na obchod“.

„Díky režimu navrácení DPH se obcím navrací zejména daň na vstupu za zboží a služby nakoupené pro potřeby povinných činností. Zákon obcím ukládá povinnost poskytovat určité služby. Týká se především oblasti vzdělávací, sociální a oblasti zdravotnictví. Například v oblasti zdravotnictví se obcím mimo jiné ukládá poskytovat služby praktických lékařů, ošetrovatelské služby, služby porodních asistentek a domů s pečovatelskou službou. V oblasti sociální se obcím ukládá poskytovat příjemcům praktickou a ekonomickou podporu, např. sociální bydlení.“

„Podle článků 2 a 3 zákona o navrácení DPH se může DPH navracet i obcím, které vykonávají tzv. nepovinné činnosti. Kromě zvláštních vzdělávacích programů poskytovaných již zmiňovanými krajskými a obecními školami však ministerstvo neví o žádných oblastech mimo působnost systému DPH, kde by vyvstala otázka, zda příjemci navrácené DPH vykonávají dané služby v soutěži s jinými podniky v rámci EHP.“

Norské orgány byly tedy toho názoru, že v odvětvích, na něž se nevztahuje působnost zákona o DPH, by služby v soutěži s norskými podniky, na které se vztahuje zákon o navrácení DPH, poskytovalo velmi málo podniků usazených v sousedních evropských zemích. Při výběru poskytovatele služeb jsou navíc rozhodující okolnosti jako fyzická vzdálenost k poskytovateli služeb, jazykové problémy a jiné kulturně vázané záležitosti.

Norské orgány se domnívaly, že aby bylo možné opravdu posuzovat režim navrácení DPH v souvislosti s kritérii stanovenými v čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, měl by se brát ohled na skutečnost, že hospodářská soutěž mezi norskými podniky a jinými podniky v EHP v odvětvích, na něž se nevztahuje DPH, je poměrně okrajovou záležitostí.

Norské orgány proto zastávají názor, že DPH navrácenou podnikům v odvětvích, na která se DPH nevztahuje, nelze vidět jako možné ovlivnění obchodu mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

4.3 Obecné připomínky

Norské orgány se odvolávaly na případy několika členských států EU, které pro místní samosprávy zavedly režim náhrad nákladů na DPH z nezdanitelných činností nebo činností osvobozených od daně. Různé režimy náhrad DPH místním samosprávám byly zavedeny ve Švédsku, Dánsku, Finsku, Nizozemí

a Spojeném království a jejich cílem je odstranit narušení hospodářské soutěže, když tyto orgány veřejné moci rozhodují o výběru mezi veřejným poskytováním a subdodáváním veřejných služeb. Mnoho režimů náhrady DPH podobné povahy je také zavedeno ve Francii, Lucembursku, Rakousku a Portugalsku.

Norské orgány dále citovaly bývalého komisaře Frederika Bolkesteina. V dopise ze dne 1. února 2000 Michelu Hansenovi (Belgie), který se Evropského parlamentu ptal, zda je režim navrácení DPH ve Spojeném království v souladu s šestou směrnicí o DPH, Frederik Bolkestein uvedl, že režim navrácení DPH „šesté směrnici o DPH neodporuje“, protože „se týká čistě finančních operací mezi různými veřejnými subjekty a řídí se příslušnými vnitrostátními předpisy pro financování veřejných orgánů“.

Frederik Bolkestein také komentoval „možný systém, v rámci něhož by irská vláda přiznávala irským dobročinným organizacím subvence ve výši ekvivalentní neodpočitatelné DPH, kterou organizace zaplatily“. Uvedl, že „samotné udělování vládních subvencí neodporuje právu Evropské unie o DPH“.

Norské orgány připustily, že žádná z těchto citací se přímo netýká pravidel pro státní podpory. Dle jejich stanoviska se však z citací jeví, že se režimy navrácení DPH nepovažují za režimy, jež by odporovaly šesté směrnici o DPH. Podle jejich názoru se tím dokládá skutečnost, že režimy navrácení DPH jsou v souladu s povahou a logikou samotného systému DPH.

II. POSOUZENÍ

1. Existence státní podpory

1.1 Úvod

Znění čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Úřad by chtěl učinit předběžnou poznámku týkající se tohoto hodnocení. Toto rozhodnutí se nevztahuje k rozhodnutí norských orgánů vyjmout některá plnění z působnosti zákona o DPH. Týká se pouze navrácení daně na vstupu placené určitými osobami spadajícími pod působnost zákona o navrácení DPH.

Kontrolní úřad by také rád zdůraznil tři poznámky, které učinil již v rozhodnutí č. 225/06/KOL:

Zprvée platí obecné pravidlo, že se na daňový systém států ESVO nevztahuje Dohoda o EHP. Je na každém státu ESVO, aby na základě vlastní strategie vypracoval a uplatňoval svůj daňový systém. Avšak uplatňování takových daňových opatření, jako je navrácení daně na vstupu podle článku 3 zákona o navrácení DPH, může mít důsledky, které způsobí, že se na toto opatření bude vztahovat i čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Podle precedenčního práva⁽¹⁾ nehodnotí čl. 61 odst. 1 jednotlivá opatření týkající se zásahů státu podle příčin nebo cílů těchto opatření, ale definuje je naopak podle jejich účinků.

Zadruhé, otázka, zda sporné opatření představuje státní podporu, vzniká, pouze pokud se jedná o hospodářskou činnost, tzn. činnost spočívající v nabízení zboží a služeb na dotčeném trhu⁽²⁾. Opatření představuje státní podporu, pouze pokud přináší prospěch podnikům. Pro účely použití pravidel pro hospodářskou soutěž zahrnuje pojem podnik subjekty „zapojené do hospodářské činnosti bez ohledu na právní status takového subjektu a způsob jeho financování“⁽³⁾. Některé subjekty, jimž se navrácí daň placená na vstupu nespĺňují podmínku, podle které se má jednat o podniky. Přesto skutečnost, že někteří příjemci dle zákona o navrácení DPH podniky jsou, představuje dostatečný důvod, aby se systém jako takový posuzoval pro účely státní podpory⁽⁴⁾.

Zatřetí, podpora může být poskytována veřejným i soukromým podnikům⁽⁵⁾. Aby byl veřejný podnik považován za příjemce státní podpory, nemusí mít nutně právní totožnost oddělenou od státu. To, že je subjekt veřejnoprávním subjektem a je neziskovým orgánem, nutně neznamená, že se nejedná o „podnik“ ve smyslu pravidel pro státní podpory⁽⁶⁾.

Začtvrté, co se týče obecných připomínek norských orgánů, že v Evropské unii existují podobné systémy, Kontrolní úřad by rád připomněl, že tyto systémy se mohou od zákona o navrácení

DPH lišit a že již o poznámkách norských orgánů informoval Evropskou komisi. Podle precedenčního práva navíc „jakékoliv nespĺnění povinnosti vyplývající ze Smlouvy ze strany členského státu v souvislosti se zákazem stanoveným v článku 92 nemůže být ospravedlněno skutečností, že tuto povinnost neplní ani jiné členské státy.“⁽⁷⁾

V následujícím textu Kontrolní úřad posoudí, zda zákon o navrácení DPH jako systém⁽⁸⁾ spĺňuje kritéria stanovená v čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, podle nichž by se mohlo jednat o státní podporu.

1.2 Státní zdroje

Aby se jednálo o státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí být podpora poskytována státem prostřednictvím státních zdrojů.

Navrácení je přímo poskytováno státem, a je tedy poskytováno státem prostřednictvím státních zdrojů.

Norské orgány argumentovaly, že režim navrácení DPH nepředstavuje poskytnutí podpory, protože se jedná o režim samofinancování. Podle jejich názoru financují režim navrácení DPH samotné obce prostřednictvím snížení převodů plynoucích obcím ze státního rozpočtu. Spolu se zavedením režimu navrácení DPH v roce 2004 byla snížena částka obecních prostředků v ročním fiskálním rozpočtu na základě očekávané navrácené částky daně na vstupu.

Kontrolní úřad se domnívá, že pro účely státní podpory není relevantní, zda částka, kterou obce obdrží, byla, nebo nebyla snížena. Důležité je, zda ve smyslu pravidel pro hospodářskou soutěž podniky obdržely finanční podporu od státu prostřednictvím státních zdrojů. Když obec jedná jako podnik, nemělo by se na ni pro účely státní podpory nahlížet jako na obec a orgán veřejné moci. Tento závěr nijak nemění ani skutečnost, že náklady státu na navrácení DPH na centrální úrovni jsou vyrovnány snížením převodů pro místní a regionální orgány. Náhrada za daň placenou na vstupu je financována ze státního rozpočtu, a proto se jedná o státní zdroje.

Kontrolní úřad navíc věci rozumí tak, že každé obci nejsou státní převody sníženy přesně podle náhrady DPH, kterou obdrží.

⁽¹⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO* [1999] Zpráva Soudního dvora ESVO, s. 76, odstavce 34; spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnfjord, PIL a další a Norské království v. Kontrolní úřad ESVO* [2005] Zpráva Soudního dvora ESVO, s. 121, odstavec 76; věc 173/73 *Itálie v. Komise* [1974] s. 709, odstavec 13; a věc C-241/94 *Francie v. Komise* [1996] s. I-4551, odstavec 20.

⁽²⁾ Spojené věci C-180/98 až C-184/98 *Pavlov a další* [2000] s. I-6451, odstavec 75.

⁽³⁾ Věc C-41/90 *Höfner a Elser* [1991] s. I-1979, odstavec 21.

⁽⁴⁾ Věc E-2/05 *Kontrolní úřad ESVO v. Island* [2005] Zpráva Soudního dvora ESVO, s. 202, odstavec 24

⁽⁵⁾ Věc C-387/92 *Banco Exterior de España* [1994] s. I-877, odstavec 11.

⁽⁶⁾ Věc C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a.* [1995] s. I-4013, odstavec 21; a věc 78/76 *Steinike & Weinlig* [1977] s. 595, odstavec 1.

⁽⁷⁾ Věc 78/76 *Steinike & Weinlig*, výše zmiňovaný odstavec 24, věc T-214/95 *Het Vlaamse Gewest v. Komise* [1998] s. II-717, odstavec 54.

⁽⁸⁾ V oddíle II.2.1 rozhodnutí č. 225/06/KOL Kontrolní úřad zhodnotil, že zákon o navrácení DPH představuje režim podpory. Na toto hodnocení se odvolává.

1.3 Hospodářská výhoda

Opatření týkající se financí poskytovaných podnikem státem nebo prostřednictvím státních zdrojů, které zbavuje podnik nákladů, jež by jinak musel vynaložit ze svého vlastního rozpočtu, představuje hospodářskou výhodu⁽¹⁾.

Norské orgány argumentují, že režim navrácení DPH nepředstavuje výhodu, protože nezahrnuje snížení částky daně, ani žádný odklad daně. Režim navrácení DPH nepředpokládá žádné snížení daňové zátěže příjemce.

Tento přístup Kontrolní úřad nesdílí. Podle jeho názoru norské orgány dostatečně nerozlišují mezi různými státními sférami, tj. v tomto případě státem jako daňovým orgánem, obcemi jako státními orgány a obecními podniky jako oddělenými subjekty pro účely státní podpory.

Aby mohl Kontrolní úřad určit, jestli je poskytována hospodářská výhoda, musí posoudit, zda opatření zbavuje příjemce výdajů, které za běžných okolností při svých aktivitách nese. Odvádění daně na vstupu je provozní náklad, který v rámci běžné hospodářské činnosti podniku souvisí s nákupem a je obvykle nesen podnikem samotným. Tím, že norské orgány navracejí daň na vstupu placenou při nákupu zboží a služeb podnikům, které spadají do působnosti článku 2 zákona o navrácení DPH, poskytují těmto podnikům hospodářskou výhodu. Jedná se o výhodu, neboť dochází ke snížení provozních nákladů, které tyto podniky budou muset nést, a to o částku navrácené daně na vstupu.

Zákon o navrácení DPH proto příjemcům, na které se vztahuje, poskytuje hospodářskou výhodu.

1.4 Selektivita

Aby poskytnutí podpory představovalo státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí být selektivní v tom, že dává přednost „určitým podnikům, nebo výrobě určitého zboží“.

V rozhodnutí č. 225/06/KOL Kontrolní úřad shledal, že zákon o navrácení DPH představuje materiálně selektivní opatření. Působnost zákona o navrácení DPH je pozitivně definována tak, že daň placená na vstupu za nákup může být navržena

pouze osobám povinným k dani. Výhoda poskytovaná podle zákona o navrácení DPH podnikům, jimž se vrací daň placená na vstupu, znamená, že podniky jsou zbaveny povinnosti vyplývajících z všeobecného systému DPH, která se vztahuje na všechny, kdo nakupují zboží a služby.

Judikatura soudu stanoví, že konkrétní daňové opatření může být přesto opodstatněno vnitřní logikou daňového systému, pokud je s tímto systémem v souladu⁽²⁾. Jakékoliv opatření, jež má za cíl částečně nebo plně společností v určitém odvětví osvobodit od výdajů, které jim vznikají při běžném uplatňování všeobecného systému, představuje státní podporu, pokud pro toto osvobození neexistuje opodstatnění na základě povahy a logiky všeobecného systému⁽³⁾.

Kontrolní úřad posoudí, jestli je náhrada za daň placenou na vstupu stanovená v článku 3 zákona o navrácení DPH v souladu s logikou systému DPH. Za účelem tohoto hodnocení musí Kontrolní úřad zvážit, jestli náhrada za daň placenou na vstupu splňuje cíle samotného systému DPH, nebo zda sleduje jiné cíle, nezakotvené v systému DPH.

Hlavním cílem systému DPH je zdanit určité dodávky zboží a poskytování služeb. DPH je nepřímá daň ze spotřeby zboží a služeb. Pravidlem je, že DPH se vypočítává ve všech fázích dodavatelského řetězce a z dovozu zboží a služeb ze zahraničí. DPH platí konečný spotřebitel jako součást kupní ceny a nemá právo si tuto daň odečíst.

Přestože veškerý prodej zboží a služeb v zásadě podléhá DPH, mohou být některá plnění od daně osvobozena (a v důsledku toho bez slevy na dani na vstupu), což znamená, že takové dodávky nejsou zdanitelné.

Články 5, 5a a 5b v kapitole I norského zákona o DPH vyjímají plnění, jako je poskytování a pronájem nemovitostí, poskytování zdravotnických služeb a služeb souvisejících se zdravotnictvím, sociálních služeb, vzdělávacích služeb, finančních služeb atd. Poskytovatelé tohoto zboží a těchto služeb jsou pro účely DPH považováni za konečné spotřebitele, protože musí odvádět daň placenou na vstupu a nemají možnost požadovat daň na výstupu. Důsledkem logiky systému je, že v případě osvobozených dodávek zboží a poskytování služeb odvádí konečný spotřebitel daň na vstupu, aniž by měl možnost si ji odečíst.

⁽¹⁾ Spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnsjord, PIL a další a Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 76 a 78–79; věc C-301/87 *Francie v. Komise* [1990] s. I-307, odstavec 41.

⁽²⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavec 38; spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil and Finnsjord, PIL a další a Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 84–85; spojené věci T-127/99, T-129/99 a T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v. Komise* [2002] s. II-1275, odstavec 163, věc C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001] s. I-8365, odstavec 42; věc T-308/00 *Salzgitter v. Komise* [2004] s. II-1933, odstavec 42, věc C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005] s. I-1627, odstavec 43.

⁽³⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO* [1999] Zpráva Soudního dvora ESVO, s. 76, odstavec 38; spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 *Fesil a Finnsjord, PIL a další a Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 76–89; věc 173/73 *Itálie v. Komise* [1974] s. 709, odstavec 16.

Tento logický důsledek systému DPH však vedl k narušení soutěže na jiné úrovni. Toto narušení se norské orgány snažily vyrovnat zavedením zákona o navracení DPH. Z toho vyplývá, že logikou zákona o navracení DPH je osvobozením některých dodávek od DPH vyrovnat přirozené logické důsledky systému DPH. Logikou zákona o navracení DPH tedy není uvalit daň na koncové uživatele, jako je tomu u všeobecného systému DPH, ale naopak určitou skupinu konečných spotřebitelů od daně osvobodit, aby se tak předešlo narušení hospodářské soutěže při rozhodování, zda se zboží a služby, jež podléhají DPH, pořídí „interně“ nebo prostřednictvím subdodávek.

Norské orgány vysvětlily, že podle článku 1 zákona o navracení DPH je cílem navracení daně placené na vstupu vytvořit vyrovnané podmínky pro pořizování služeb a zboží, které podléhají DPH, z vlastních zdrojů nebo prostřednictvím subdodávek.

Kontrolní úřad má za to, že navracet daň placenou na vstupu z jiných důvodů než z těch, které jsou stanoveny systémem DPH, není v souladu s hlavním cílem systému DPH, tj. se zdaněním dotčené činnosti. Cílem, který sledují norské orgány, je vytvořit vyrovnané podmínky pro dodávky zboží a služeb, které podléhají DPH, z vlastních zdrojů a subdodávky ze strany veřejných subjektů. Tento cíl je sám o sobě doporučitelný, ale těžko o něm lze říci, že je v souladu s povahou a logikou samotného systému DPH. V tomto ohledu se Kontrolní úřad odvolává především na judikaturu ve věci *Heiser*⁽¹⁾, podle které pouhá skutečnost, že určité opatření má chválný účel, nepostačuje k tomu, aby toto opatření nebylo hodnoceno jako podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP mezi jednotlivými opatřeními týkajícími se zásahů státu nerozlišuje podle jejich příčin nebo cílů, ale definuje je podle jejich účinků⁽²⁾.

Kontrolní úřad bere na vědomí, že cílem norských orgánů při zavedení zákona o navracení DPH bylo vytvořit neutralitu při zadávání veřejných zakázek na zboží a služby podléhající DPH pořizované pro veřejnou správu. Tuto neutralitu nelze zaměňovat s neutralitou vlastní samotnému systému DPH.

Účel vytvořit vyrovnané podmínky pro pořizování zboží a služeb pro orgány veřejné moci „interně“ a prostřednictvím subdodávek není v souladu s logikou systému DPH, a proto by se mohl brát v úvahu pouze při hodnocení slučitelnosti daného opatření.

Z výše zmíněných důvodů Kontrolní úřad učinil závěr, že navracení DPH nemůže být opodstatněno povahou a logikou systému DPH. Představuje proto selektivní opatření.

⁽¹⁾ Věc C-172/03 *Wolfgang Heiser*, citováno výše.

⁽²⁾ Věc C-159/01 *Nizozemí v. Komise* [2004] s. I-4461, odstavec 51.

1.5 Narušení hospodářské soutěže

Aby určité opatření spadalo do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením.

Navracení daně placené na vstupu může být poskytnuto pouze veřejným a soukromým subjektům, které spadají do působnosti článku 2 zákona o navracení DPH. Pokud však tyto subjekty poskytují služby osvobozené od DPH v hospodářské soutěži s podniky, které nespádají do působnosti článku 2 zákona o navracení DPH, musejí tyto podniky nést vyšší náklady na nákup, i když nabízejí podobné služby. I když bylo navracení daně placené na vstupu zavedeno s cílem zmírnit deformace obecních akvizic, vedlo k narušení hospodářské soutěže mezi orgány veřejné moci, které vykonávají hospodářské činnosti, a soukromými podniky, které vykonávají stejné hospodářské činnosti v odvětvích osvobozených od DPH. Díky zásahům státu jsou tak ve chvíli, kdy jsou všechny ostatní faktory podobné, výrobky nabízené soukromými hospodářskými subjekty dražší. Dochází tak k narušení hospodářské soutěže. V oblastech, kde náhradu dostávají jak veřejné, tak soukromé subjekty, stále hrozí, že státní podpora naruší hospodářskou soutěž mezi vnitrostátními a dalšími hospodářskými subjekty EHP, které působí na stejném trhu.

Co se tedy týče náhrad poskytovaných podnikům, které vyrábějí zboží nebo poskytují služby osvobozené od DPH, má Kontrolní úřad za to, že dochází k narušení soutěže mezi podniky.

1.6 Účinek na obchod

Opatření státní podpory spadá do působnosti čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP pouze tehdy, pokud ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

Ve svých připomínkách k rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 225/06/KOL norské orgány zpochybnilly posouzení kritéria účinku na obchod provedené Kontrolním úřadem, které se podle jejich názoru nezakládalo na správném pochopení situace. Podle jejich názoru dostávají obce prostřednictvím režimu navracení DPH zpět daň placenou na vstupu zejména za zboží a služby nakupované pro své povinné činnosti. Co se týče nepovinných činností, které obce mohou vykonávat, norské orgány nenašly žádné oblasti osvobozené od DPH, v nichž by příjemci navracení DPH vykonávali své služby v hospodářské soutěži s jinými podniky v rámci EHP, kromě určitého druhu škol, jimiž se stěžovatel zabýval. Norské orgány se domnívají, že v sousedních evropských zemích existuje velmi málo podniků, které soutěží s norskými podniky, na něž se vztahuje zákon o navracení DPH.

Kontrolní úřad zopakoval svůj postoj vyjádřený v rozhodnutí č. 225/06/KOL o posouzení účinku na obchod. Kontrolní úřad je povinen zkoumat, zda režim podpory může ovlivnit obchod v rámci EHP, nikoli určovat jeho skutečný účinek⁽¹⁾. V rámci režimu navrácení DPH může být DPH placená na vstupu podle podmínek režimu v zásadě vrácena všem příjemcům bez ohledu na to, zda bude mít podpora konkrétního subjektu účinek na obchod. Precedenční právo ESD stanoví, že „v případě režimu podpor se Komise může omezit na zkoumání všeobecných charakteristik dotčeného režimu, aniž je povinna přezkoumat každý konkrétní případ použití.“⁽²⁾ Soudní dvůr ESVO rovněž podpořil tento výklad⁽³⁾.

Kritérium účinku na obchod se tradičně vykládá tak, že za státní podporu se obecně považuje opatření, které může ovlivnit obchod mezi státy EHP⁽⁴⁾. I když norské orgány správně odhadují, že s příjemci podle zákona o navrácení DPH soutěží pouze několik podniků v rámci EHP, může podpůrné opatření přesto obchod ovlivnit, neboť pro posouzení kritéria účinku na obchod ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP není důležitý ani počet příjemců, ani počet soutěžitelů⁽⁵⁾.

Poskytnutí státní podpory určitému podniku může vést k zachování nebo ke zvýšení vnitřních zásob, čímž se ostatním podnikům omezí příležitost proniknout na trh států EHP⁽⁶⁾. Charakter podpory tedy nezávisí na místním nebo regionálním charakteru poskytovaných služeb, ani na rozsahu oblasti dotčené činnosti⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Věc C-298/00 P, *Itálie v. Komise*, [2004], s. I-4087, odstavce 49 a věc C-372/97, *Itálie v. Komise*, [2004], s. I-3679, odstavce 44.

⁽²⁾ Věc T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v. Komise* [2005], s. II-2123, odstavce 102; věc 248/84 *Německo v. Komise* [1987], s. 4013, odstavce 18; věc C-75/97 *Belgie v. Komise* [1999], s. I-3671, odstavce 48 a věc C-278/00 *Recko v. Komise* [2004], s. I-3997, odstavce 24.

⁽³⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 57 a věc E-2/05 *Kontrolní úřad ESVO v. Island* [2005] Zpráva Soudního dvora ESVO, s. 202, odstavce 24.

⁽⁴⁾ Spojené věci T-298/97-T-312/97 a další *Alzetta a další v. Komise* [2000], s. II-2319, odstavce 76–78.

⁽⁵⁾ Věc C-71/04 *Administración del Estado v. Xunta de Galicia* [2005] s. I-7419, odstavce 41; věc C-280/00 *Altmark Trans* [2003], s. I-7747, odstavce 81; spojené věci C-34/01 až C-38/01 *Enirisorse* [2003], s. I-14243, odstavce 28; věc C-142/87 *Belgie v. Komise* („*Tubemeuse*“) [1990], s. I-959, odstavce 43; spojené věci C-278/92 až C-280/92 *Španělsko v. Komise* [1994], s. I-4103, odstavce 42.

⁽⁶⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 59; věc C-303/88, *Itálie v. Komise*, [1991], s. I-1433, odstavce 27; spojené věci C-278/92 až C-280/92 *Španělsko v. Komise* [1994], s. I-4103, odstavce 40, věc C-280/00 *Altmark Trans*, citováno výše, odstavce 78.

⁽⁷⁾ Věc C-280/00 *Altmark Trans*, citováno výše, odstavce 77; věc C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005], s. I-1627, odstavce 33; věc C-71/04 *Administración del Estado v. Xunta de Galicia* [2005], s. I-7419, odstavce 40.

Neexistuje žádná hranice ani procento, pod nimiž by bylo možno stanovit, že obchod mezi smluvními stranami není ovlivněn⁽⁸⁾. Podle judikatury⁽⁹⁾ naopak v případech, kdy státní finanční podpora posiluje postavení některého podniku ve srovnání s ostatními podniky soutěžícími na vnitřním trhu EHP, je třeba se na tyto podniky dívat jako na podniky ovlivněné touto podporou.

Články 5 a 5a v kapitole I zákona o DPH vyjímají určitá plnění z působnosti zákona o DPH. Článek 5b téhož zákona navíc předpokládá, že zákon neupravuje poskytování některých služeb, mezi jinými služeb zdravotnických a souvisejících se zdravotnictvím, služeb sociálních, vzdělávacích, finančních, služeb souvisejících s výkonem veřejné moci, služeb ve formě nároku na návštěvu divadelních, operních, baletních, filmových a cirkusových představení, výstav v galeriích a muzeích, loterijských služeb, služeb spojených s podáváním jídel ve školních a studentských jídelnách atd. Všechny tyto služby jsou tedy osvobozeny od DPH, ale v zásadě se na ně vztahuje zákon o navrácení DPH.⁽¹⁰⁾ Některé z těchto oblastí, jako jsou například finanční služby, služby spojené s podáváním jídel ve školních a studentských jídelnách, některé zubařské služby, některé vzdělávací služby poskytované za úplaty a některé služby v oblasti kinematografie, jsou částečně nebo plně otevřené hospodářské soutěži v celém EHP. Podpora poskytovaná podnikům v odvětvích, která jsou otevřena hospodářské soutěži, tak může ovlivnit obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

Z těchto důvodů a s ohledem na judikaturu Soudního dvora má Kontrolní úřad za to, že zákon o navrácení DPH je všeobecným celostátním režimem náhrad, který může ovlivnit obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

1.7 Závěr

Z výše uvedených důvodů došel Kontrolní úřad k závěru, že zákon o navrácení DPH představuje režim státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

⁽⁸⁾ Věc C-280/00 *Altmark Trans*, [2003], s. I-7747, odstavce 81, věc C-172/03 *Wolfgang Heiser*, [2005], s. I-1627, odstavce 32.

⁽⁹⁾ Věc E-6/98 *Norsko v. Kontrolní úřad ESVO*, citováno výše, odstavce 59; Věc 730/79 *Philip Morris v. Komise* [1980], s. 2671, odstavce 11.

⁽¹⁰⁾ Článek 4 zákona o navrácení DPH zavádí určité omezení možnosti získat zpět DPH.

2. Procesní požadavky

Podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru „Kontrolní úřad ESVO bude včas informován o všech plánech ohledně poskytnutí nebo změny podpor, aby mohl podat své vyjádření (...). Dotčené státy ESVO neprovedou navrhovaná opatření, dokud nebude v tomto řízení přijato konečné rozhodnutí.“

Norské orgány neinformovaly Kontrolní úřad o zákonu o navrácení DPH před jeho zavedením. Kontrolní úřad tedy došel k závěru, že norské orgány nedodržely své povinnosti vyplývající z čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.

3. Slučitelnost podpory

Kontrolní úřad má za to, že na tento případ nelze použít žádnou z odchylek podle čl. 61 odst. 2 Dohody o EHP.

Co se týče použití čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP, navrácení daně placené na vstupu nelze považovat za opatření v rámci čl. 61 odst. 3 písm. a) Dohody o EHP, neboť žádný z norských regionů nesplňuje podmínky tohoto ustanovení, které vyžaduje mimořádně nízkou životní úroveň nebo vysokou nezaměstnanost. Nezdá se, že by navrácení daně napomohlo uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravilo vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu, jak se vyžaduje na základě čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP.

Co se týče čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, lze podporu považovat za slučitelnou s Dohodou o EHP, pokud usnadňuje rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, aniž by měnila podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Nezdá se, že by tento režim podpory usnadňoval rozvoj určitých hospodářských činností nebo oblastí, nýbrž, jak uvedly norské orgány, jeho cílem je vytvoření stejných podmínek pro zboží a služby podléhající DPH mezi „interním“ poskytováním služeb a jejich subdávky v rámci obcí.

Kontrolní úřad má za to, že snížení provozních nákladů podniku, jako je daň placená na vstupu, představuje provozní podporu. Tento druh podpory je v zásadě zakázaný. Kontrolní úřad má tedy za to, že zákon o navrácení DPH představuje režim podpory, který v jeho současné podobě nelze považovat za slučitelný s pravidly státní podpory Dohody o EHP.

Bez ohledu na toto Kontrolní úřad připomíná, že v souladu s výše uvedeným vzniká otázka, zda určité opatření představuje státní podporu, pouze tehdy, pokud se dotčené opatření týká hospodářské činnosti, tj. činnosti spočívající v poskytování služeb a zboží na dotčeném trhu. To v tomto případě znamená, že se posouzení státní podpory včetně posouzení slučitelnosti opatření nepoužije v případě, že příjemci tohoto režimu provádějí úkoly veřejné správy nebo zákonné povinnosti, které nepředstavují hospodářskou činnost.

Navíc se podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP pravidla státní podpory nepoužijí pro podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, pokud by použití těchto pravidel bránilo plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny, a pokud by byl ovlivněn obchod v rozporu se zájmy smluvních stran Dohody.

Obecně mají státy široký prostor pro vlastní uvážení, když definují služby, které by bylo možno klasifikovat jako služby obecného hospodářského zájmu. V tomto ohledu je úkolem Kontrolního úřadu zajistit, aby definice služeb obecného hospodářského zájmu nebyla zjevně nesprávná. V souvislosti se stávajícím případem nemůže Kontrolní úřad podrobně zhodnotit, zda všichni dodavatelé v odvětvích osvobozených od DPH, kteří mají nárok na navrácení daně placené na vstupu, tj. na něž se vztahuje režim podpory, splňují podmínky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Kontrolní úřad může pouze stanovit, že v případě splnění těchto podmínek lze navrácení DPH placené na vstupu určitému podniku nebo konkrétní skupině podniků považovat za slučitelnou státní podporu ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Zákon o navrácení DPH není takto omezen.

Dne 28. listopadu 2005 přijala Evropská komise rozhodnutí o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁽¹⁾. Toto rozhodnutí bylo začleněno do Dohody o EHP v červenci 2006⁽²⁾.

Podle tohoto rozhodnutí⁽³⁾ mají nemocnice a zařízení sociálního bydlení, jež jsou pověřeny úkoly zahrnujícími poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, specifickou povahu, kterou je třeba zohlednit. Míra narušení hospodářské soutěže v těchto odvětvích v současné fázi rozvoje vnitřního trhu není nutně úměrná výši obrátu a vyrovnávacích plateb. Z ohlašovací povinnosti jsou tedy vyňaty nemocnice poskytující lékařskou péči, popřípadě pohotovostní služby a doplňkové služby v přímém vztahu k hlavní činnosti, zejména v oblasti výzkumu, a zařízení sociálního bydlení poskytovaného znevýhodněným občanům nebo příslušníkům sociálně méně zvýhodněných skupin, kteří nejsou schopni z důvodů omezené solventnosti získat bydlení za tržních podmínek.

⁽¹⁾ Zveřejněné v Úř. věst. L 312 ze dne 29.11.2005, s. 67.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu bylo začleněno do přílohy XV Dohody o EHP jako bod 1h rozhodnutím č. 91/2006 (Úř. věst. L 289, 19.10.2006, s. 31 a dodatek EHP č. 52, 19.10.2006, s. 24), platným od 8.7.2006.

⁽³⁾ Bod 15.

Tato výjimka se však nevztahuje na navrácení daně placené na vstupu poskytnuté podniku za tu část jeho hospodářské činnosti, která není součástí tohoto závazku veřejné služby. Jak bylo uvedeno výše, tento režim náhrad představuje státní podporu a nelze ho považovat za slučitelný s pravidly Dohody o EHP. V této souvislosti je možno odkázat na některá odvětví dotčené činnosti, tj. na odvětví osvobozená od DPH, u nichž je ze stávající rozhodovací praxe Evropské komise nebo Kontrolního úřadu nebo ze stávající judikatury jasné, že jejich činnost představuje hospodářskou činnost prováděnou v soutěži s ostatními. To je zejména případ zubařů⁽¹⁾ nebo ambulancí služeb⁽²⁾.

Někteří příjemci podpory podle režimu navrácení DPH mohou navíc získat další výjimky, jako je podpora *de minimis*, použití ustanovení nařízení o blokové výjimce, jako je nařízení o blokové výjimce pro malé a střední podniky atd.

Ve své současné podobě však režim není nastaven tak, aby řešil pouze závazek veřejné služby nebo některou z výše uvedených výjimek. Zákon o navrácení DPH má široké použití a pojetí. Neobsahuje požadovaná kritéria, která by zajistila splnění těchto výjimek. Z tohoto důvodu nelze režim jako takový považovat za slučitelný s pravidly státní podpory Dohody o EHP.

4. Závěr

Kontrolní úřad shledává, že norské orgány v rozporu s právními předpisy zavedly zákon o navrácení DPH, čímž došlo k porušení čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. Navrácení daně placené na vstupu stanovené v tomto zákoně není ve své současné podobě z výše uvedených důvodů slučitelné s fungováním Dohody o EHP.

Podle článku 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem nařídí zpravidla Kontrolní úřad v případě protiprávní podpory, pokud je považována za neslučitelnou, dotčenému státu ESVO, aby od příjemce podpory žádal její navrácení.

Kontrolní úřad je toho názoru, že navrácení podpory v posuzovaném případě žádné obecné zásady nebrání. Podle zavedeného precedenčního práva je zrušení protiprávní podpory prostřednictvím jejího navrácení logickým důsledkem zjištění, že je podpora protiprávní. Navrácení protiprávně poskytnuté státní podpory s cílem znovu zavést stav, který existoval dříve, nelze

v zásadě považovat za nepřiměřené cílům Dohody EHP v souvislosti se státní podporou. Navrácením podpory se její příjemce vzdává výhody, kterou na rozdíl od ostatních soutěžitelů na trhu získal, a obnovuje se situace, která existovala před vyplacením podpory⁽³⁾. Z významu navrácení podpory také obecně vyplývá, s výjimkou výjimečných okolností, že Kontrolní úřad nepřekročí meze své posuzovací pravomoci, kterou mu přiznává precedenční právo Soudního dvora, když požádá dotčený stát ESVO, aby získal zpět částky poskytnuté v rámci protiprávní podpory, protože pouze obnovuje stav, který existoval dříve⁽⁴⁾.

S ohledem na naléhavý charakter dohledu nad státními podporami prováděného Kontrolním úřadem na základě protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem mohou mít příjemci podpory v zásadě legitimní očekávání, pokud jde o oprávněnost podpory, pouze v případě, že podpora byla poskytnuta v souladu s postupem stanoveným v uvedeném protokolu⁽⁵⁾.

Stanoviska komisaře Bolkesteina uvedená norskými orgány se týkala souladu dotčených režimů s pravidly pro DPH jako takovými. Komisař Bolkenstein navíc zahrnul nejméně do jednoho svého stanoviska toto prohlášení: „*pokud budou dodržena pravidla státní podpory*“. Kontrolní úřad má tedy za to, že tato stanoviska neoprávněují k žádným legitimním očekáváním.

Norské orgány navíc neuvedly žádný podobný režim státní podpory schválený Evropskou komisí nebo Kontrolním úřadem, na jehož základě by bylo možno existenci legitimních očekávání ohledně zákona o navrácení DPH zdůvodnit.

Z těchto důvodů má Kontrolní úřad za to, že v tomto případě nejsou zřejmě žádné výjimečné okolnosti, které by na straně příjemců podpory vedly k legitimnímu očekávání.

Navrácení podpory by mělo zahrnovat složené úroky v souladu s čl. 14 odst. 2 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem a články 9 a 11 rozhodnutí Kontrolního úřadu 195/04/KOL ze dne 14. července 2004⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Věc C-172/03 *Wolfgang Heiser*, citováno výše.

⁽²⁾ Věc C-475/99, *Firma Ambulanz Glöckner v. Landkreis Südwestpfalz* [2001], s. I-8089.

⁽³⁾ Věc C-350/93, *Komise v. Itálie*, [1995], s. I-699, odstavec 22.

⁽⁴⁾ Věc C-75/97, *Belgie v. Komise*, [1999], s. I-3671, odstavec 66 a věc C-310/99 *Itálie v. Komise*, [2002], s. I-2289, odstavec 99.

⁽⁵⁾ Věc C-169/95 *Španělsko v. Komise* [1997], s. I-135, odstavec 51.

⁽⁶⁾ Zveřejněno v Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37 a v dodatku EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1.

Kontrolní úřad tedy požaduje, aby norské orgány přijaly potřebná opatření k navrácení neslučitelné podpory, která byla poskytnuta podle článku 3 zákona o navrácení DPH, a do dvou měsíců o tom úřad informovaly.

Norské orgány změní s okamžitým účinkem zákon o navrácení DPH, aby vyloučily poskytnutí státní podpory. Do dvou měsíců budou Kontrolní úřad informovat o tom, jaké nutné legislativní změny provedly

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora poskytnutá v souvislosti se zákonem o navrácení DPH zavedeným norskými orgány není slučitelná s fungováním Dohody o EHP.

Článek 2

Norsko změní s okamžitým účinkem zákon o navrácení DPH, aby vyloučilo poskytnutí státní podpory.

Článek 3

Norské orgány přijmou všechna nezbytná opatření, aby každý přijímající podnik podporu uvedenou v článku 1 vrátil.

Článek 4

Navrácení podpory se uskuteční bez prodlení a v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem, pokud dovolují

okamžitý a účinný výkon rozhodnutí. Podpora, která má být navržena, zahrnuje úrok a složený úrok za dobu ode dne, kdy byla příjemci dána k dispozici, do dne jejího navrácení. Úrok se vypočte na základě článků 9 a 11 rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 195/04/KOL.

Článek 5

Norské orgány do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Kontrolní úřad ESVO o opatřeních přijatých k jeho splnění.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 7

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 3. května 2007.

Za Kontrolní úřad ESVO

Bjørn T. GRYDELAND
předseda

Kurt JÄGER
člen kolegia

TISKOVÉ OPRAVY**Oprava rozhodnutí Komise 2008/649/ES ze dne 3. července 2008 o přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska**

(Úřední věstník Evropské unie L 213 ze dne 8. srpna 2008)

Strana 41, tabulka v článku 1:

místo: „Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem“, člen skupiny společností Eurochem, Moskva, Rusko – pro zboží vyrobené společností ve spojení OJSC NAK Azot, Novomoskovsk, Rusko, nebo společností ve spojení OJSC Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusko, a to buď prodané přímo prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství nebo prodané společností Eurochem Trading GmbH, Zug, Švýcarsko, prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství“,

má být: „Vyráběné společností Open Joint Stock Company (OJSC) „Azot“, Novomoskovsk, Rusko, nebo společností Open Joint Stock Company (OJSC) „Nevinnomyssky Azot“, Nevinnomyssk, Rusko, a prodávaný buď přímo prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství, nebo prostřednictvím společností Eurochem Trading GmbH, Zug, Švýcarsko, nebo Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem“, Moskva, Rusko, a Eurochem Trading GmbH, Zug, Švýcarsko, prvnímu nezávislému odběrateli ve Společenství“.

Oprava nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství

(Úřední věstník Evropské unie L 302 ze dne 19. října 1992)

(Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 2, svazek 4, s. 307)

Strana 322, čl. 64 odst. 2 písm. a):

místo: „a) vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní prohlášení učiněno pouze touto osobou nebo jejím jménem;“,

má být: „a) vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní prohlášení učiněno pouze touto osobou nebo na její účet;“.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.